

de Vogelvrienden Krimpen a/d IJssel

Onze Vogels

NUMMER 4 | APRIL | 2026

Nederlandse Bond
van Vogelliefhebbers

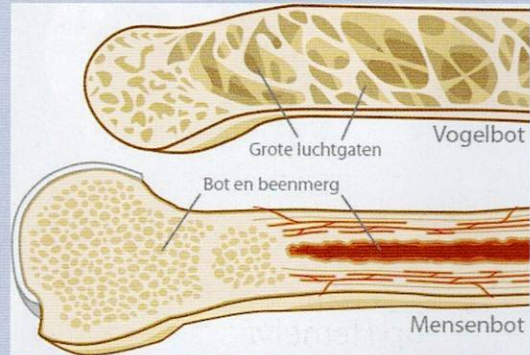

Holle botten

© Erik Amreem

Vogels staan bekend om hun vermogen om moeiteloos door de lucht te zweven, en een van hun geheimen zit in hun botten. Vogels hebben holle botten, ook wel pneumatische botten genoemd, die gevuld zijn met lucht in plaats van beenmerg. Dit maakt hun skelet opmerkelijk licht zonder dat het aan sterkte inboet.

Stel je voor dat je een stevige stok vasthoudt die toch verrassend licht aanvoelt. Dat is precies hoe de botten van vogels zijn. Deze lichtgewicht constructie vermindert het totale lichaamsgewicht, waardoor vogels minder kracht nodig hebben om op te stijgen en in de lucht te blijven. Bovendien bevatten de holle botten luchtzakken die verbonden zijn met hun ademhalingssysteem. Dit geavanceerde systeem zorgt ervoor dat vogels efficiënter zuurstof kunnen opnemen tijdens het vliegen.

Dankzij deze evolutionaire aanpassing kunnen vogels hogere snelheden bereiken, langere afstanden afleggen en indrukwekkende wendbaarheid in de lucht tonen. Hun holle botten zijn dus een perfect voorbeeld van hoe de natuur efficiëntie en functionaliteit combineert.

Boomkippen

© Redactie

Hokko's (Cracidae) vormen een familie van grote, opvallende vogels die voornamelijk voorkomen in de tropische bossen van Midden- en Zuid-Amerika. Deze grondvogels worden ook wel boomkippen genoemd. Ze leven met name op de grond en komen qua gedrag wat overeen met kalkoenen. Het zijn over het algemeen grote vogels die in grootte variëren van 50 tot 100 cm. Het verenkleed varieert

van zwart en bruin tot wat kleurrijkere patronen. Veel hokko's hebben opvallende kenmerken als kammen, lalletjes of felgekleurde gezichten. De hanen van de crax-familie hebben een geheel zwart verenkleed terwijl de hennen een geheel bruin verenkleed hebben.

Hokko's leven doorgaans in kleine groepen of in koppels. Ze besteden veel tijd aan het foerageren. Hun voedsel vergaren ze met hun krachtige snavels op de grond: bessen, vruchten, gevallen zaden en soms insecten.

Er wordt een nest gebouwd hoog in bomen dat bestaat uit takken en bladeren. Een legsel bestaat meestal uit twee tot vier eieren die door beide ouders worden uitgebroed. De vogels kunnen meer dan twintig jaar oud worden. Hokko's zijn monogaam en een stelletje kan jaren bij elkaar blijven. In het broedseizoen vallen de groepen uit elkaar in koppels.

**Quiko® hoogwaardige
vitaminen en mineralen
onmisbare supplementen
voor kampioensvogels!**

VOOR TOPKWEKERS.

beschikbaar op
amazon

Volg ons op

Bezoek onze website en download de catalogus quiko.com

Quiko® is een merk van Ardap Care GmbH | Franzstraße 95 | DE - 46395 Bocholt | Tel. +49 2871 2487-0 | info@ardapcare.com

INHOUD

In deze uitgave

'Sympathy For The Devil' op Hemelvaart	5
'We moeten zuinig zijn op onze vogels.' Pleidooi door Theo Cox	6
Vogels op de Kilimanjaro 2	8
Het geslacht Psephotus 2	12
De gloster	16
Hadden vogels maar kraaienpoten	18

20	Alle begin is moeilijk...
22	Javaanse maina's kweekverslag
26	Blauwmaanzaad
27	Kleurkanarie agaat topaas wit
28	Kleurrijk
30	Van de bestuurstafel

En verder

4	Column voorzitter
31	Column keurmeester
31	Bondsmededelingen
34	Colofon
35	Kalendervogel

Coverfoto:
Edward's vijgpapegaai
© H. Branje

“Complimenten”

Albert Zomer, voorzitter

Het is nu eind februari, zojuist hoorde ik op de radio dat er mooi weer op komst is. Het weer buiten natuurlijk. Vreemd, want in februari 20 graden op komst dat hebben we lang niet meegeemaakt. De vogels zitten op eieren, sommige nesten liggen al vol met jongen. Maar ik ben altijd wat voorzichtig met de opmerking “het gaat prima” wat de kweek betreft. Dit weet je eigenlijk pas, nadat de kweek afgelopen is.

Als voorzitter vraagt het maandblad om een voorwoord. Normaliter heb ik er niet zoveel problemen mee om deze te vullen, want ik probeer naar de actualiteit van de dag en mijn gedachten hierover in de toekomstige tijd te schrijven. Ik wil het nu eens anders doen, iets wat mij van het hart moet omdat dit zo vreselijk verdiend is.

Ik wil onze zuiderburen complimenten geven. Waarover dan? Wel.....complimenten vanwege een perfect georganiseerde Mondial 2026. Sommige leden zullen zeggen, dat is wel mosterd na de maaltijd, want het heeft in januari plaatsgevonden en nu we dit lezen is het april. Dat klopt uiteraard, maar er was zoveel meer te schrijven tussendoor en nog zoveel meer te doen. Prioriteren is een van de zaken die een bestuurder af en toe

moet doen. Wat is belangrijk voor dat moment en wat doe ik of kan ik eraan doen. Complimenten weggeven is makkelijk, kost niets maar geeft de meeste mensen inspiratie, voldoening of gewoon een goed gevoel. Daar gaat het vaak ook om, iemand een goed gevoel geven, vooral omdat het verdiend is.

Juist dat goede gevoel, ondanks dat in Nederland de meesten niet mee konden doen, zou ik graag willen overbrengen aan onze Belgische vogelvrienden. Wat hebben jullie een mooie show neergezet, wetende dat het bloed, zweet en misschien wel tranen heeft gekost. Ik hoor van velen om mij heen dat het zo mooi was, ik zie filmpjes, foto's van de drukte. Uiteraard is er ook af en toe een geluidje te horen over iets wat niet helemaal goed gegaan is, liever gezegd minder goed gegaan is. Maar het totaalbeeld is, het was fantastisch!!! Wat wil je dan nog meer, uiteraard hebben wij geen inzage in het resultaat op financieel gebied, maar ik mag van harte hopen dat dit ook goed is gegaan.

Dus namens de bestuurders en leden van de NBvV graag de COMPLIMENTEN voor deze Mondial 2026 aan de Belgische organisatoren.

Als u deze “Onze Vogels” leest zitten wij inmiddels in de maand april. Ik hoop dan als voorzitter van de NBvV dat wij inmiddels aan u hebben kunnen vertellen of er weer vogelmarkten georganiseerd mogen worden of wij alvast weer voorzichtig kunnen nadenken over onze tentoonstellingen in het land. De mogelijkheid dat de beperkingen er nog steeds zullen zijn, geeft mij in ieder geval een buikpijn gevoel. Wij, de NBvV en de partners in deze “strijd” doen er alles aan om shows en markten weer mogelijk te maken.

Maar beloften doen met betrekking tot die mogelijkheden kunnen wij niet. Als uw voorzitter vraag ik om vooral met respect en fatsoen te reageren op berichten en mededelingen hieromtrent. Niet voor niets hebben wij een communiqué uitgegeven omdat er toch mensen zijn die de gedachte hebben dat de regels, wat je er ook van denkt, er niet voor hen zijn. Wij willen in ieder geval van onze zijde een betrouwbare gesprekspartner blijven.

April is de maand van districtsvergaderingen, van uitleg door het districtsbestuur in uw district, hoe zaken lopen, wat de plannen zijn, samen te praten over voorstellen van het hoofdbestuur, van misschien wel ingebrachte afdelingsvoorstellen en ook het (her) kiezen van (nieuwe) bestuurders. Gelukkig hebben wij die nog, mensen die hun hoofd boven het maaiveld uitsteken en daarmee verantwoordelijkheid durven te nemen. Een lid van het hoofdbestuur zal proberen bij elke districtsvergadering aanwezig te zijn, maar ook voor hen is de agenda meer dan vol.

Eer en waardeer ook binnen uw district de mensen die afscheid nemen als bestuurder en laat uw interesse en stem horen tijdens deze bijeenkomsten. Op een enkele districtsvergadering zal ik ook proberen aanwezig te zijn. Niet om te controleren, maar in principe uit belangstelling en daar waar nodig om te ondersteunen of zaken uit te leggen.

Tot bij die districtsvergaderingen!!!

'Sympathy For The Devil' op Hemelvaart

© Rik Meerema

Als kind moest ik op zondag mee naar de kerk; we baden voor het eten en op school las de meester voor uit de Bijbel. Voor ons kinderen toen de normaalste zaak van de wereld. De christelijke feestdagen vormden samen met de vakanties een beetje de structuur van het jaar. Vrijwel iedereen wist ook waar die feestdagen voor stonden en welk verhaal erbij hoorde.

Van mijn geloof is niet veel meer over, en de laatste keer dat ik een kerk van binnen zag, was tijdens een snikhete vakantie – en dan vooral omdat het er zo lekker koel was. Ik ben niet de enige. Ons land is in hoog tempo ontkerkelijkt en daarmee ook de kennis van de christelijke feestdagen. Vraag een willekeurig iemand wat er met Hemelvaart gebeurde, en de kans is groot dat je geen antwoord krijgt. Kerst weten de meeste mensen wel: iets met een kind, stal, os, ezel en een kribbe. Met Pasen – met dat kruis en die steen – wordt het al aanzienlijk lastiger, maar Hemelvaart is voor veel mensen vooral een lang weekend en een meubelboulevard.

Ook voor mij was het die Hemelvaart een vrije dag, maar goddank – dat dan weer wel – zonder die meubelboulevard. Zoals ik wel vaker doe op een vrije dag zonder vooraf vaststaande planning, checkte ik vanochtend Waarneming.nl. Eén waarneming trok direct mijn aandacht: een roodmus in het Fochterloërveen. Een soort die ik al een aantal jaren niet gezien had. Een stukje rijden, maar op een voor mij acceptabele rijafstand. Volgens de eerste foto's op de waarnemingssite was het nog een mooi, volwassen en dus rood mannetje ook. Na enig twijfelen – en ondanks een paar regendruppels op het raam – pakte ik mijn boeltje en ging op weg.

Hoe dichterbij het reisdoel naderde, hoe harder het begon te regenen. Hemelwater, zou mijn vader gezegd hebben. Ter plaatse kwam de regen met bakken uit de lucht en stonden de paar aanwezige vogelaars als verzopen katjes door hun camera's en telescopen te turen. Het Fochterloërveen is een prachtig natuurgebied en je kunt er fantastisch vogelen, maar midden in een hoosbui

ziet de wereld er toch altijd een stuk minder gezellig uit. Gelukkig werd het even later iets droger en sloot ik mij bij de doorweekte vogelaars aan.

De vogel was al een half uur niet meer gezien, en het duurde nog een half uur voordat ik ineens een kort stukje zang van de roodmus hoorde. Het stukje dat klinkt als 'Pleased to meet you' en in het nummer van The Rolling Stones wordt gevolgd door 'Hope you guess my name'.

Na nog een half uur speuren zag ik de vogel zelf ook. Hij zat in de top van een struik te zingen. En zo stond ik op Hemelvaartsdag te kijken naar een roodmus die de eerste zin van het refrein van 'Sympathy For The Devil' zingt. Niet echt passend bij deze dag, maar met God is tegenwoordig ook de duivel een beetje naar de achtergrond geraakt. Wat bleef was een mooie waarneming op een natte Hemelvaartsdag.

‘We moeten zuinig zijn op onze vogels.’

Pleidooi door Theo Cox

© Theo Cox

Waalre - Beste mensen, er moet mij iets van het hart. Ik ben negentig jaar en al tachtig jaar heb ik vogels, zoals eksters, merels, kauwen, een Vlaamse gaai, een kraai en een Europese tortel. Ook had ik mussen, vinken, sijsjes etcetera. Heel mijn jeugd stond in het teken van vogels. En dat was in mijn tijd heel normaal. Veel jongeren hielden in die tijd vogels. Later had ik tropische vogels, en daar heb ik altijd veel mee gekweekt en plezier aan beleefd, tot op de dag van vandaag. Wij hadden in vroeger tijd al een vogelvereniging en organiseerden ieder jaar met groot plezier een tentoonstelling.

De laatste jaren stemt mij het vogelleven onplezierig en maakt het me verdrietig: door de verhalen die ik hoor over mensen die ons de vogels willen afnemen. Zij beweren dat deze dieren niet in een kooi horen. Al sinds mensenheugenis hebben mensen vogels en andere dieren verzorgd en gegeten. Je kunt de mens vanuit dat oogpunt beschouwen als het enige levende wezen dat een diersoort verzorgt en er

verantwoording voor neemt. We weten allemaal dat dat altijd al zo geweest is, en dat veel vogelsoorten in goede harmonie samenleven met de mens.

Gelukkig

Een man werkt bijvoorbeeld als timmerman op de bouw, doet zijn werk goed en is gelukkig in zijn huwelijk. Als hij 's avonds thuiskomt gaat hij eerst naar zijn volière, want daarin zit zijn hobby. Hij heeft een paar verschillende vogelsoorten die hij goed verzorgt en waarmee hij kweekt. Ook hij houdt van tentoonstellingen en heeft een goede vriendenkring. Zo gaan de jaren voorbij en de man is gelukkig.

Maar dan komt er verandering in het leven van de man. Er komt een Partij voor de Dieren en deze partij heeft als motto: vogels horen niet in een kooi. Die club wil dat alle vogels vrij in de natuur moeten kunnen rondvliegen, in een wereld die een grote bedreiging vormt voor onze dieren en planten. Er komen vogelwetcontroleurs die bepaalde eisen gaan stel-

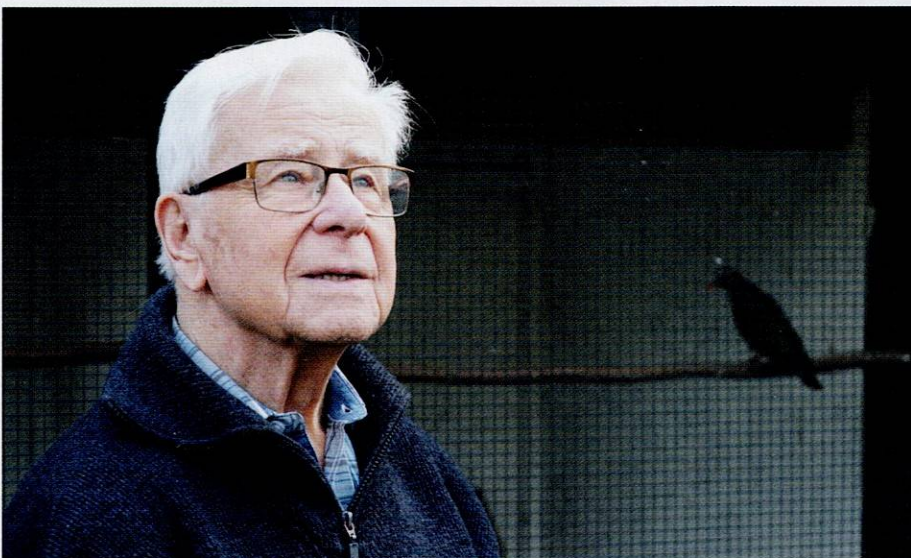
len. De hardwerkende timmerman wordt hier onrustig van en voelt dat zijn mooie hobby hem wordt afgenomen. De Partij voor de Dieren heeft er echter geen erg in dat deze man met zijn hobby iets heel nuttigs doet.

Door met de vogels te kweken houdt hij vogelsoorten in stand. Hij houdt een voorraad -een buffer van bedreigde soorten- in stand. Dit is ook een manier om biodiversiteit in stand te houden. Op het moment dat het biotoop in de vrije natuur weer hersteld en geschikt is, kunnen we dan proberen om deze vogelsoorten weer terug uit te zetten in de natuur. Wetenschappers zijn op dit moment bezig om de mammoet terug te fokken. Dit wordt alom geprezen. Ik vind dit meten met twee maten.

Afgenomen

We weten dat bepaalde soorten vogels in de vrije natuur verdwijnen, zoals de wiewaai en de grote lijster. Bij mij, waar ik woon, komen geen ringmussen meer voor en de zomertortel is ook verdwenen. Andere soorten zijn duidelijk in aantal afgenomen en dit beeld zet zich alsmaar voort. Dat de Partij voor de Dieren dit niet ziet is heel erg.

Deze politieke partij zou er juist voor moeten zorgen dat er zo veel mogelijk vogels en andere dieren die in aantal afnemen, gekweekt worden. Maar ook vogels die er nu nog voldoende zijn, moeten worden behouden. Zodra het territorium er geschikt voor is, kunnen de dieren weer worden uitgezet in de natuur. Ook de timmerman is blij omdat hij zijn vogels mag blijven houden, en beseft hij dat hij nuttig werk doet.

Rijtje gouldamadines

Theo bij z'n broedkooien

Generaties lang

Dus, mensen van de Partij van de Dieren, wees zuinig op de kwekers en op de vogels die we nog in onze volières hebben. Want het zijn dieren die al generaties lang in volières gekweekt worden. Natuurverarming, huizenbouw, monocultuur, luchtverontreiniging en auto-overlast. Allemaal ontwikkelingen die verarming van de natuur veroorzaken. Iedereen weet het, maar het gaat allemaal gewoon door.

Voor mij, een man van 90, was de natuur uit mijn jeugdtijd een normaal beeld. Voor kinderen die nu geboren worden, drie of vier generaties later, is de situatie zoals die nu is het normale beeld van de natuur. Maar vergeleken met de situatie tijdens mijn jeugd is de natuur zoals die nu is, voor 90% afgestorven.

De mens mag niet langer van de natuur genieten: dierenliefhebbers moeten ro-

bots worden. Weten jullie dat je de gewone hardwerkende mens veel pijn doet door hem zijn hobby af te nemen?

Liefhebbers die vogels als hobby hebben, worden gelukkig van het verzorgen van hun dieren. Een gelukkig mens zal in onze samenleving beter functioneren. Uit dat oogpunt is het houden van vogels óók nuttig.

Website NBvV

© NBvV

Er staat enorm informatie veel op de website van de NBvV, je moet deze wél weten te vinden...

Zoals: ringmaat; code tentoonstelling; sectie, soort TT-kooi; hoeveel jaar mag je een bepaalde vogelsoort tentoonstellen;

Als voorbeeld nemen het blauwkop blauwfazantje.

Log in bij NBvV.nl

Je komt dan in het hoofdmenu.

Kies in het hoofdmenu het kopje 'ringen' en daarna het kopje 'ringmaten'.

Je wordt dan verwezen naar de vogelindex.

Wanneer je 'vogelindex' aanklikt kom je in een volgend menu en kun je kiezen tussen de verschillende groepen als: kanaries, tropische vogels, hybriden en Europese vogels en dergelijke. In ons voorbeeld, het blauwkop blauwfazantje, kies ik voor 'tropische vogels'

Er wordt dan een download klaar gemaakt die je moet 'opha-

Blauwkop blauwfazantje

len; daarbij kun je weer een keuze maken.

In ons geval kies je voor 'Amerikaanse en Afrikaanse prachtvinken'.

In de download vind je vervolgens je blauwkop blauwfazantje met de volgende data:

ringmaat 2.3 mm; universeel TT kooi; 3 jaar te spelen; code vogelshow 13.014.004; groep F2

Spannender kunnen we het niet maken!

Vogels op de Kilimanjaro 2

Een wandeling door zes ecologische zones op de Keniase berg Kilimanjaro

© Rik Meerema

Zes ecologische zones

Rond en op de berg worden zes vegetatiezones onderscheiden, die op hun beurt weer uit verschillende vegetatietypen bestaan. Hoewel deze vegetatietypen binnen een zone soms sterk van elkaar verschillen, houd ik in dit artikel de zes ecologische zones aan om flora, fauna en vooral de vogels te beschrijven. Tijdens de tocht de berg op passeer je ongeveer iedere dag een nieuwe zone. De overgangen maak je meestal in één tot twee dagen, waardoor je in hoog tempo door de zones trekt.

Savanne – Een groot deel van Oost-Afrika bestaat uit savanne: door grassen gedomineerde vlaktes met verspreide bomen en bosjes langs waterstromen. Grote delen van de savanne zijn gecultiveerd als akkerland of worden gebruikt

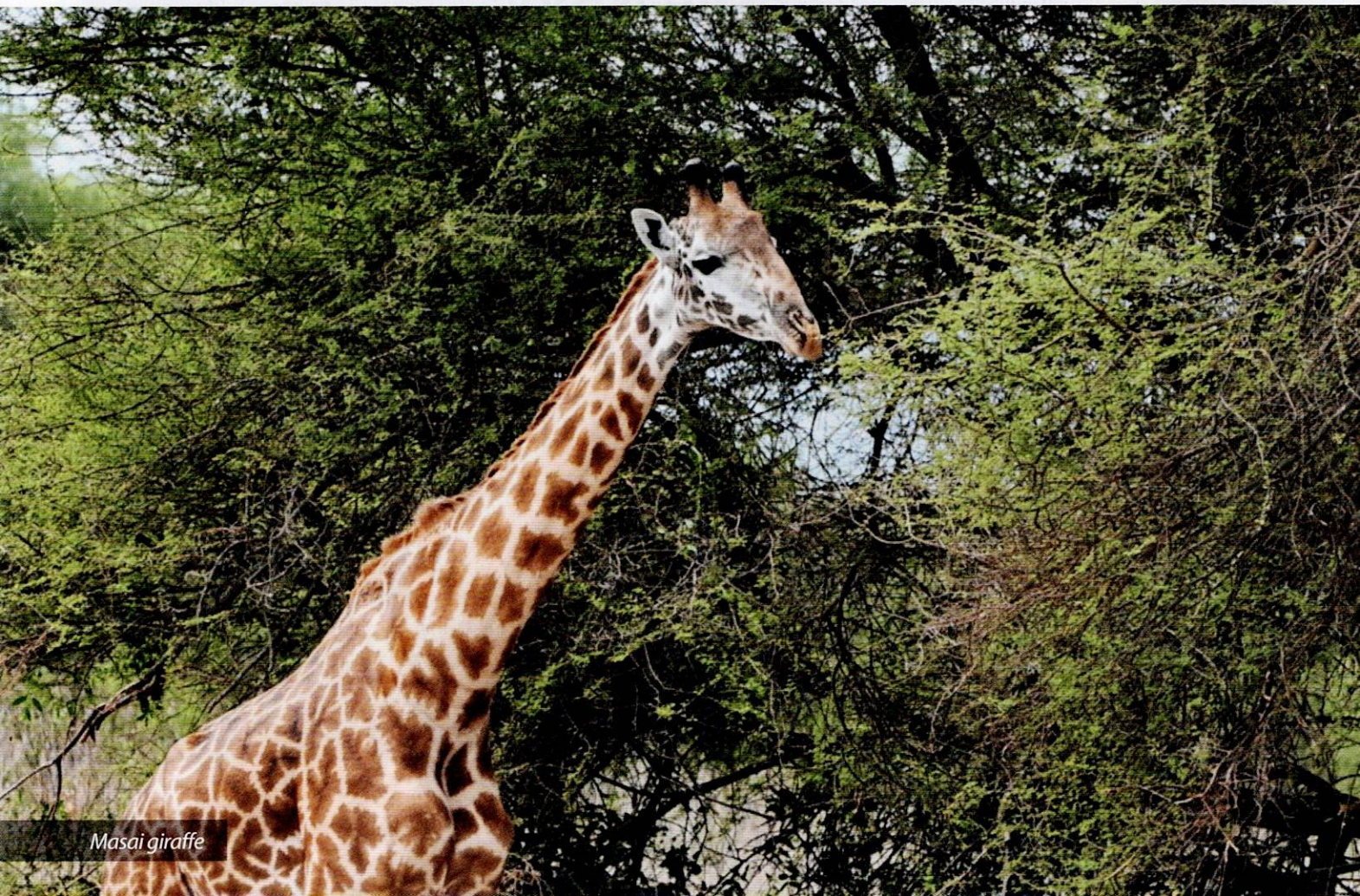
voor het laten grazen van koeien, schapen en geiten.

Hellingbossen – Ook wel droogbossen genoemd. Deze zone beslaat ongeveer duizend vierkante kilometer rond de voet van de berg. Grote delen van deze bossen zijn in de loop der tijd uitgedund door houtkap en hebben plaatsgemaakt voor akkerbouw en gecultiveerde bosbouw, vaak met uitheemse soorten.

Berg- en nevelwouden – Tropisch regenwoud, bergbossen en nevelwouden. Boven de droogbossen begint op de neerslagrijke zuidelijke en oostelijke hellingen van de Kilimanjaro het tropisch regenwoud. De altijd groene bomen en struiken zijn goed aangepast aan de korte droge perioden tussen de moessons. **Heidezone (maquislandschap)** – Een ve-

getatie van lage struiken, voornamelijk bestaande uit boomheide. Deze zone is geen oorspronkelijke biotoop. Vroeger lag de boomgrens veel hoger en grensden de nevelwouden direct aan de alpiene zone. Door ongecontroleerde bosbranden en houtkap zijn grote delen van het oorspronkelijke woud verdwenen. Op de gedegradeerde bodem heeft zich het altijd groene maquislandschap ontwikkeld.

Alpine zone – Boven het heidelandschap ligt de afro-alpine zone. Deze heeft een toendraklimaat met grote temperatuurverschillen. De vegetatie is bestand tegen vorst en kan overleven met weinig water. De planten hebben voldoende aan een gemiddelde neerslag van ongeveer 200 millimeter per jaar en smeltwater uit hoger gelegen sneeuwvelden.

Masai giraffe

Afrikaanse leeuw

Nivale zone – De hoogstgelegen zone, boven de sneeuwgrens. Hier is de bodem permanent bedekt met sneeuw en ijs en groeien vrijwel uitsluitend korstmossen. Een uitzondering vormt *Helichrysum newii*, een endemische plant die groeit in de buurt van fumarolen in de Reuschkrater. Fumarolen zijn openingen in de aardkorst waar warme gassen en dampen vrijkomen, waarvan deze planten profiteren.

Savanne

Veel mensen zullen bij het landschap van Oost-Afrika denken aan de savanne: eindeloze grasvlaktes met verspreide acacia- of baobabbomen, bevolkt door kuddes grote grazers zoals steppezebra's, gnoes, Masaigiraffes, buffels, olifanten en verschillende soorten gazelles. Deze worden op hun beurt bejaagd door leeuwen, luipaarden en cheeta's. Zo moet een groot deel van het landschap er ooit hebben uitgezien.

De savanne rond de Kilimanjaro wordt

doorgaans geassocieerd met kuddes savanneolifanten, die tijdens de regen seizoenen van honderden kilometers ver hiernaartoe trekken. Het grote wild vind je tegenwoordig vooral in de beschermde nationale parken. Op veel van de oorspronkelijke savanne heeft het wild plaatsgemaakt voor vee van de Masai, de dominante stam die in dit deel van Oost-Afrika vooral de grote vlaktes bewoont.

Op de savannes vind je karakteristieke savannevogels zoals de witruggier, Rüppells gier en oorgier, die profiteren van dode grazers en prooi-resten van jagers. Ook vele loopvogels, zoals struisvogel, secretarisch, parelhoen en verschillende soorten trappen, struinen door het gras op zoek naar zaden en insecten. Vanaf strategische uitkijkposten loeren madagaskarbijeneters, Cabanis' klapeksters en vorkstaartscharrelaars op grote insecten. In kleine bosjes met stekelstruiken zie ik soorten die ik al bijna mijn hele leven ken. Toen ik nog maar net

kon lopen, zag ik ze in onze kamervolière met 'kleine tropen', zoals je dat toen noemde. Ik vind het iedere keer weer bijzonder om soorten als het blauwkopblauwfazantje, het Sint-Helena-fazantje en de vuurvink in de vrije natuur te zien.

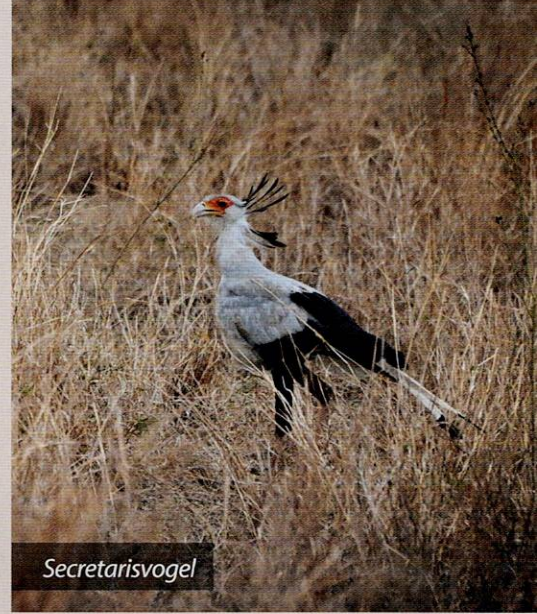
Tijdens een lunchpauze op een plek waar regelmatig mensen stoppen om iets te eten, vliegen Rüppells witkruin-klauwieren, grijze glansspreeuwen en rood- en witkopbuffelwevers af en aan, op zoek naar restjes.

Richting de Kilimanjaro maakt de savanne steeds meer plaats voor een cultuurlandschap, met meer bomen, huizen en kleinschalige akkertjes. Ik zie er veel driekleurglansspreeuwen met jongen. Opvallend genoeg hebben veel van deze spreeuwen niet zelf een nest gebouwd, maar een nest van de witkopbuffelwevers overgenomen.

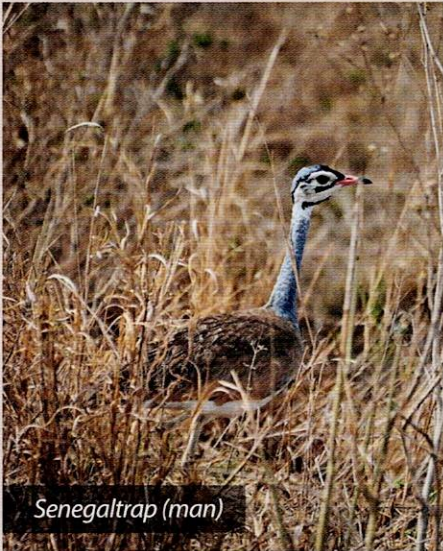
de Vogelvrienden Krimpen a/d IJssel

Afrikaanse savanne olifant

Secretarissvogel

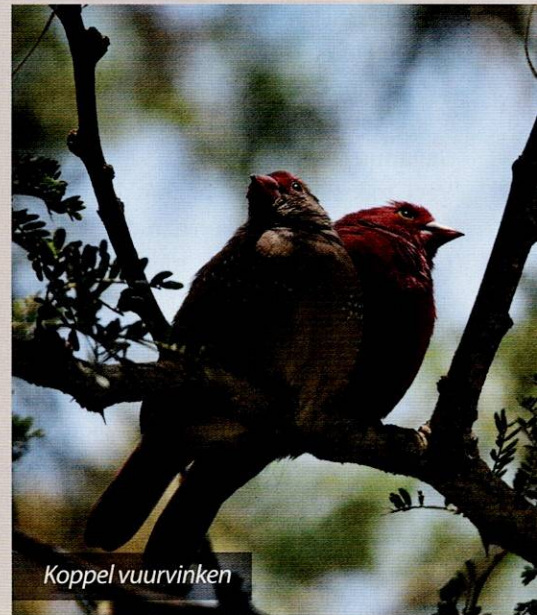
Senegaltrap (man)

Grijze glansspreeuw

Witkopbuffelwever

Koppel vuurvinken

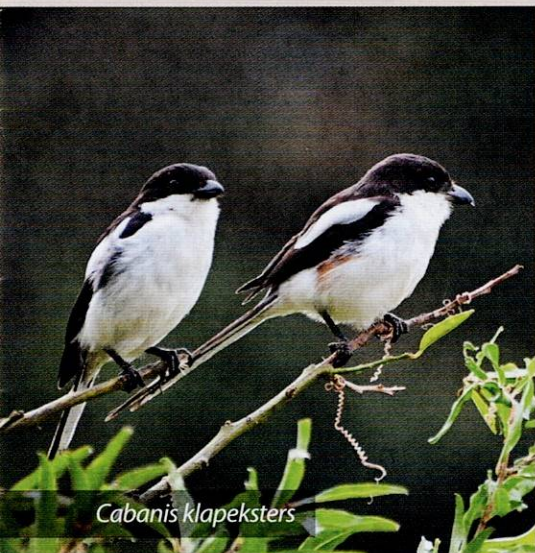
de Vogelvrienden Krimpen a/d IJssel

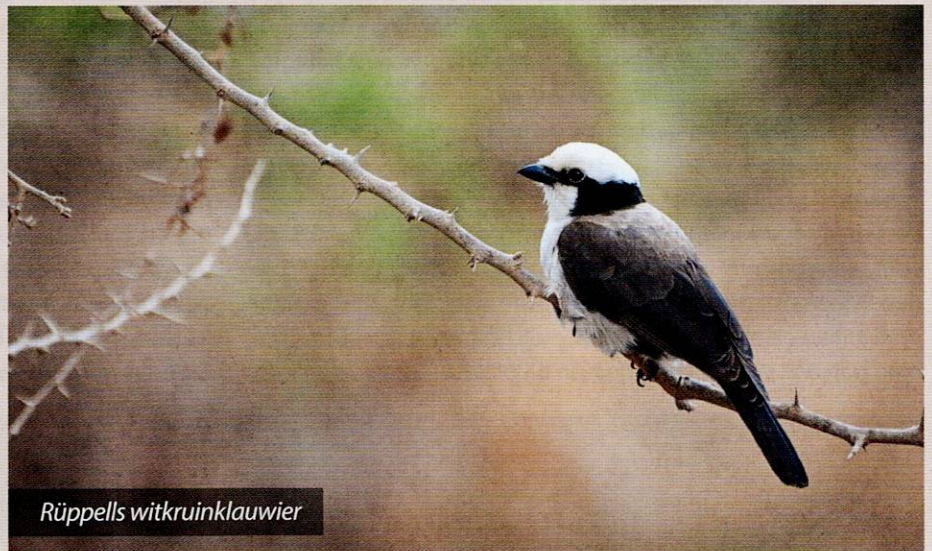
Oorgier

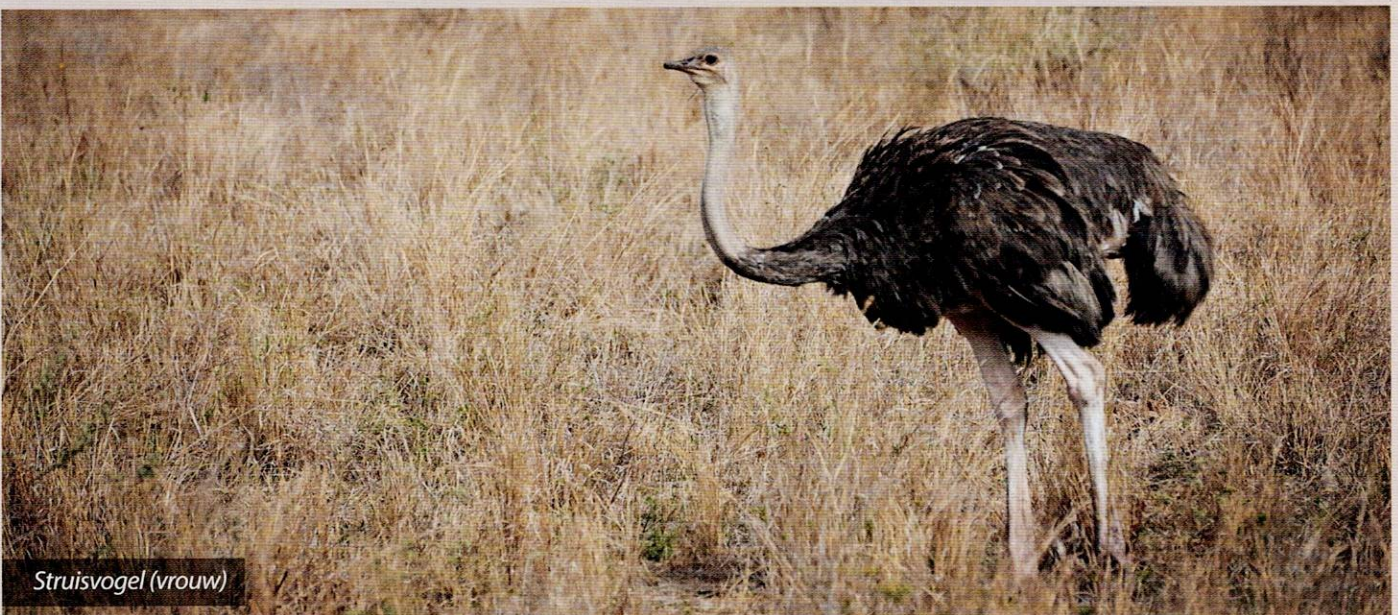
Blauwkop blauwfazant

Cabanis klapsters

Rüppells witruinklauwier

Struisvogel (vrouw)

Het geslacht Psephotus

Deel 2 – De veelkleurenparkiet - Psephotus varius

Vroeger vielen onder het geslacht Psephotus zes soorten: de roodstuit- en de veelkleurenparkiet, de goudschouder-, de hooded- en de paradijsparkiet, en de bluebonnet. Echter, door genetisch onderzoek is inmiddels komen vast te staan dat de goudschouder-, hooded- en paradijsparkiet een apart geslacht vormen net als de bluebonnets. De drie eerst genoemden vormen het geslacht Psephotellus en de bluebonnets het geslacht Northiella. In deze artikelenreeks zullen alle drie de geslachten worden behandeld.

© A.v.Kooten

Onersoorten

Bij de veelkleurenparkiet worden geen ondersoorten onderscheiden.

Uiterlijke kenmerken en geslachtsonderscheid

Formaat: 28 cm. Ringmaat: 4,5 mm.

Geslachtsonderscheid: Man en pop zijn uiterlijk verschillend.

Voor de uiterlijke kenmerken zie de foto's.

Herkomst en leefwijze

Veelkleurenparkieten komen in een groot deel van Australië voor, waarbij hun voorkeur uitgaat naar droge, dorre gebieden. Meer als andere parkieten zijn ze daardoor aangewezen op de aanwezigheid van water. Ze zijn in hun verspreidingsgebied dan ook vaak waar te nemen bij plaatsen waar water voor

komt. Zo vinden we ze van het zuidwesten van Queensland tot in het midden van Nieuw Zuid Wales, alsmede in het noordwesten van Victoria, het midden van Zuid-Australië tot diep in West-Australië. Veelkleurenparkieten leven van afwisselende kost en hebben er geen moeite mee een breed assortiment aan agrarische producten aan hun reeds gevarieerde menu toe te voegen. Ze eten niet alleen graszaden en onkruidzaden maar doen zich ook graag te goed aan gemorst graan op erven en stoppelvelden. Ze zijn vaak tot op enkele meters te benaderen alvorens ze vluchten. Verder voeden ze zich met vruchten, bessen (o.a. de Loranthus murravi) en bepaalde soorten insecten en hun larven. Soms worden ze in gezelschap gezien van de roodstuitparkiet (psephotus haematonotus), de soort waar ze nauw verwant aan zijn.

In hun leefgebied broeden ze in grote holle takken van bomen en in gaten van bomen. Betreffende nesten kunnen op

Veelkleurenparkiet (man)

verschillende hoogten vanaf de grond gevonden worden. Waar een boom in de buurt van een waterloop staat, kan het nest zich op aanzienlijke hoogte in een goed gevormde holte bevinden. Echter veel nestbomen zijn klein en onvolgroeid, waardoor ze noodgedwongen ook in slecht gevormde openingen van bomen, dicht bij de grond broeden. Eén van de onderzoeken die werd verricht naar het broedgedrag van veelkleurenparkieten meldt dat de vogels op Callagiddy Station, nabij Carnarvon, West-Australië, tussen 1969 en 1975 in verticale metalen buizen met een diameter van 90 mm nestelden. Betreffende buizen werden gebruikt als poortsteunen en wegwijzers. Het treurige in deze melding is dat begin november 1972, bij zeer warm weer, drie dode volledig bevederde kuikens in een van deze pijpen werden gevonden. Verondersteld wordt dat de kuikens door hittestress waren gestorven. De vier tot zeven, meestal vijf, eieren worden veelal gelegd op een bodem van fijn geknaagd rottend hout. De pop broedt alleen en daarbij zit ze erg vast op de eieren en weigert ze vaak het nest te verlaten totdat ze uit de holte wordt getild. Het mannetje let goed op zijn partner en blijft in de buurt van het nest. Bij naderend gevaar vliegt hij luid roepend van en naar de nestboom. Met tussenpozen gedurende de dag komt het mannetje naar het nest, roept zachtjes, en dan komt het popje uit het nest om zich door hem te laten voeren. Ongeveer vier weken na het uitkomen verlaten de jonge vogels het nest, maar blijven dan nog geruime tijd bij hun ouders. Na 3 maanden zijn de jongen veelal volledige door de rui. Wel houden de jonge mannetjes de ondervleugelstreep nog ca. twaalf maanden, zo heeft onderzoek uitgewezen.

Eigen waarneming

Ik had mijn eerste kennismaking met de veelkleurenparkiet in West-Australië en wel in het "West Perenjori Nature Park". Perenjori, komt van het Aboriginal woord "Perangary", wat waterpoel betekent. Perenjori ligt 350 km ten noorden van Perth en 39 km ten zuidoosten van Morawa in het noordelijke landbouwgebied. Perenjori is een van de negen overheidsgebieden die deel uitmaken van de West-Australische Wildflower Country. Het maakt ook deel uit van de "Wildflower Way Tourist

Drive" die loopt van Dalwallinu naar Geraldton. Het staat bekend om zijn overvloed aan wilde bloemen en wilde dieren. Onderweg zag ik dan ook volop velden met prachtige wilde bloemen. Verder herinner ik me nog dat we op weg naar het park een enorme zwerm naaktoogkakatoes tegen kwamen. Het was een zwerm van minimaal honderd vogels. Ook in het park zelf wemelde het van de naaktoogkakatoes. Ze bleken, vanwege hun schuwheid, moeilijk te fotograferen. Oorzaak zal zijn dat ze verschrikkelijk bejaagd worden door de boeren. Ook zijn het geen vrienden van de plaatselijke bevolking. Het zijn zeer luidruchtige dieren en ze maken veel kapot. De vader van de eigenaar van het hotel waarin ik vertoefde vertelde me dat ze elk jaar een paar keer de antennes op het dak moeten vervangen omdat de naaktogen ze "knakken" en de snoeren en rubbers kapot vreten. Maar niet alleen naaktoogkakatoes zag ik hier maar ook tientallen Port Lincolnparkieten, rosékakatoes, zebra-vinken en veelkleurenparkieten. Ik zag ze in een lage struik waar ze aan het foerageren waren samen met hun jongen. Ze waren niet echt schuw maar moeilijk te fotograferen doordat ze, zoals ook op de foto te zien is, in dicht struikgewas zaten.

Eigen kweekervaring

Om zeker te zijn van onverwante vogels kocht ik mijn eerste veelkleurenparkieten bij twee verschillende kwekers. Bij beide kwekers kocht ik jonge vogels.

De vogels werden gehuisvest in een (overdekte) vlucht van 3x1x2m. met een aangrenzend nachthok van 1x1x1m. Beide vogels werden eerst in naast elkaar gelegen vluchten gehuisvest om te kijken of ze elkaar zouden verdragen. Het klikte direct. Beide vogels vertoonden direct grote interesse in elkaar zodat ik ze al snel bij elkaar plaatste. Daar ik niet met te jonge vogels wilde broeden gaf ik hun het eerste jaar geen nestblok. In het volgende seizoen was het echter zover dat ik met de vogels kon kweken.

Veelkleurenparkiet (man)

Omdat ik wist dat het zeer vroege broeders waren kregen ze van mij reeds in de laatste week van februari de beschikking over een nestblok. Een nestblok die werd opgehangen in de (buiten)vlucht. Het nestblok had een afmeting van 25x25x40 cm. met een invliegopening van 6 cm. Op de bodem van de nestkast bracht ik een mengsel van turfmolm, stukken rottend hout en houtspaanders aan.

Nadat ik het nestblok in de vlucht had opgehangen had het direct de interesse van beide vogels.

Het blok werd met name door het popje veelvuldig geïnspecteerd. De eerste dagen alleen aan de buitenzijde maar later ook de binnenzijde. Opvallend was dat het popje de eerste dagen wel even in het invlieggat ging zitten maar het nestblok niet inging. Steeds als het popje bezig was het nestblok te inspecteren ging ook de man over tot inspectie van het nestblok.

Begin maart nam ik de eerste paringen tussen beide vogels waar.

De paringen vonden steeds plaats op het nestblok, nooit zag ik de vogels paren op een zitstok of tak. Door de man werden hier wel pogingen toe ondernomen maar uiteindelijk kwamen beide vogels steeds weer op het nestblok terecht. Tijdens het paren viel het me op dat de man de pop veelvuldig met z'n snavel in de nek dan wel hoog op de rug vastpakte. Na een aantal dagen ontstonden hier dan ook kale plekken bij de pop. Op 30 maart werd het eerste en op 9 april het zesde en laatste eitje door het popje gelegd. Tussendoor viel het me op dat de

pop vaak geruime tijd van het nest af was. Niet helemaal gerust op een goede afloop besloot ik daarom op 7 april, acht dagen na het leggen van het eerste eitje, de eitjes te schouwen. Toen ik de eitjes wilde schouwen bemerkte ik dat ze koud (!) en "helder" van kleur waren. U zult begrijpen dat ik hierna nog maar weinig vertrouwen had in een goede afloop. Nadat het popje echter het zesde eitje had gelegd liet ze zich nog maar zelden zien. Omdat ik bang was het broedproces van de (jonge) pop te verstoren besloot ik de eerste dagen af te zien van nestcontrole. Op 19 april kon ik echter m'n nieuwsgierigheid niet langer bedwingen en ik besloot dan ook nestcontrole uit te voeren. Bij het openen van het nestblok bleef de pop (gelukkig) rustig zitten. Hierna tilde ik het popje voorzichtig van de eitjes af om vervolgens tot m'n stomme verbazing te moeten constateren dat ze op zes bevruchte eitjes zat!! Ik besepte dat ik teveel was afgegaan op het broedgedrag van m'n andere parkieten die normaliter vaak al bij het tweede of derde eitje beginnen te broeden. Gedurende het broeden werd het popje voorbeeldig door het mannetje op het nest gevoerd. Maar ook als het popje even uit het blok kwam om zich te ontlasten was hij er als de kippen bij om het haar naar de zin te maken! Op 1 mei, 31 dagen nadat het eerste eitje was gelegd, werden de eerste drie jongen geboren. Het zesde en laatste jong zag het levenslicht op 6 mei.

Het mannetje vertoonde nu er jongen waren erg veel activiteit en hij was dan ook veelvuldig bij de voerbak en in het nestblok

bij de jongen te vinden. De jongen die na ca. 4 weken het nest verlieten waren nogal wild. Jonge veelkleurenparkieten kunnen zich dan ook snel verwonden aan gaas, draden of wanden. Om dit te voorkomen is het verstandig planten tegen de wanden te zetten en groene takken in het gaas te steken wanneer de jonge vogels op het punt staan uit te vliegen.

Na het uitvliegen werden de jongen nog ruim twee weken door beide oudervogels gevoerd.

De voeding voor veelkleurenparkieten

De voeding voor veelkleurenparkieten dient te bestaan uit een zaadmengsel voor parkieten. Naast dit zaadmengsel verdient het aanbeveling de vogels elke dag een mengsel van kiemzaad en eivoer te verstrekken. De verhouding tussen het zaad en kiemzaad/eivoer-mengsel dient 1 op 1 te zijn. Zolang er geen opgroeiende jongen zijn kan hier twee keer per week, ondanks dat de vogels er ook vrij over moeten kunnen beschikken, scherpe maagkiesel en oesterschelpengrit aan toegevoegd worden (1 afgestreken theelepel per 2 vogels). Verder dient aan de vogels 3 á 4 keer per week fruit en groenvoer te worden verstrekt. Ook brood kan gegeven worden. Vooral als er jongen zijn eten de meeste soorten hier graag van. Ook het regelmatig verstrekken van (onbespoten) gras- en onkruidzaden wordt door de vogels erg gewaardeerd. Deze kunnen met een heggenschaar geknipt worden en ingebonden in grote bossen neergehangen worden in de volière. Het is een genot om te zien hoeveel plezier de vogels hier aan beleven.

Huisvesting van veelkleurenparkieten

Een prima huisvesting voor deze soort is een volière met een afmeting van 3 x 1 x 2 meter en een droog- en tocht- en vorst-vrij nachtverblijf van bijvoorbeeld 1.00 x 1.00 x 1.80. Ook zijn er kwekers die de vogels in broedkooien houden met een afmeting van 50 x 50 x 1.20 meter. Mijn voorkeur gaat echter uit naar een ruime volière. Een te kleine huisvesting leidt bij dit soort vogels vaak tot vervetting. Indien wordt voldaan aan de

Koppel veelkleurenparkiet

hierboven beschreven huisvesting is het goed mogelijk veelkleurenparkieten in een onverwarmde volière te houden.

Bijzonderheden

Veelkleurenparkieten zijn buiten het broedseizoen rustige en verdraagzame vogels tegenover andere niet verwante parkieten of tropische vogels. Het zijn dan ook prima vogels voor in een gezelschapsvolière. Het zijn geen schreeuwerds of knagers. Mijn ervaring is dat een kweekkoppel het hele jaar rond onafscheidelijk van elkaar is. Het is echter ten eerste af te raden om ze in de broedtijd met soortgenoten en of verwante soorten in één vlucht te houden. In die periode zijn ze hier namelijk zeer vechtlustig en agressief tegen. Veelkleurenparkieten laten over het algemeen gemakkelijk nestcontrole toe.

Veelkleurenparkiet met Port Lincolnparkiet

De gloster

Sinds ik begin jaren '80 met postuurkanaries begon, heb ik altijd een zwak gehad voor glos-
ters. Toch zagen deze vogels er destijds heel anders uit dan nu. Ze waren fijner van bouw en
over het algemeen kleiner dan de glossters van tegenwoordig. De koppen van de consorts
waren vaak smal, met hoorntjes op het achterhoofd en de kuiven waren platter, minder rond
en vertoonden regelmatig een putje in de nek.

© Marc Devos

Geschiedenis

De gloster ontstond door kruisingen tussen de Norwich en de crested kanarie. Daarbij werd de kenmerkende kuif van de crested overgebracht naar de nieuwe variant. Kwekers hebben hard gewerkt aan de vorm en grootte van de kuif, wat uiteindelijk leidde tot de typerende uitstraling van de gloster: een compacte vogel met een ronde kuif en een rond lichaam.

Evolutie

Om meer volume in de vogels te krijgen, kozen veel liefhebbers ervoor om schimmel x schimmel te koppelen. Dit resulteerde in matte vogels met zware flankbevedering en dit bracht ook problemen met zich mee: de eerste 'lumps' verschenen. Deze ontwikkeling deed veel kwekers afhaken. Gelukkig kozen anderen voor een betere weg door intensieve vogels in te kruisen voor een betere vederkwaliteit. Hierdoor komen lumps

tegenwoordig minder voor. Verder werd er geselecteerd op grootte en volheid, wat heeft geleid tot het prachtige vogeltje dat we vandaag kennen.

De grootte

De gloster is een kleine postuurkanarie, maar de exacte grootte blijft een discussiepunt. Volgens de standaard moet hij zo klein mogelijk zijn, idealiter rond de 11,5 cm. Toch meten goede glossters tegenwoordig vaak één centimeter meer. Het blijkt namelijk erg moeilijk om de gewenste kwaliteiten te kweken in een heel kleine vogel. Een mooie kuif en een goede vorm vereisen een langere bevedering, wat ook leidt tot langere penen en dus een grotere vogel. Een zeer compacte, ronde vogel lijkt echter kleiner dan hij daadwerkelijk is. Vogels die niet de indruk van kleinheid geven, moeten volgens de standaard gesanctioneerd worden. Let er bij jonge vogels op dat zij geen

staartpennen verliezen, anders groeien deze langer terug en gaat de harmonieuze vorm en grootte verloren.

Beschrijving

Het lichaam van een gloster moet kort en goed gevuld zijn, met een brede borst en schouders, en een licht gewelfde rug. De buiklijn vormt een harmonieuze ronding die begint onder de stompe snavel en eindigt aan de staart. De kop van een consort moet breed zijn, met een hoog gewelfd voorhoofd, volle wangen en zichtbare wenkbrauwen. De corona heeft een volle, gewelfde en gesloten kuif die goed aansluit in de nek met een klein, centraal geplaatst middelpunt.

Glosters komen in zowel gele als witte grondkleuren voor, maar rood is niet toegestaan. De bestreping kan zwart, agaat, bruin of isabel zijn, met allerlei bonte variaties. Het verenkleed is doorgaans dicht en glad, met heldere en aantrekkelijke kleuren. Vogels met wangfrisures moeten uitgesloten worden voor de kweek en oudere glossers hebben vaak last van haakvleugels.

Houding

Een half opgerichte houding benadrukt de mooie rondingen van de gloster. Vleugels mogen niet kruisen of afhangen, en nerveuze of liggende vogels komen niet in aanmerking voor titels.

Dimorfisme

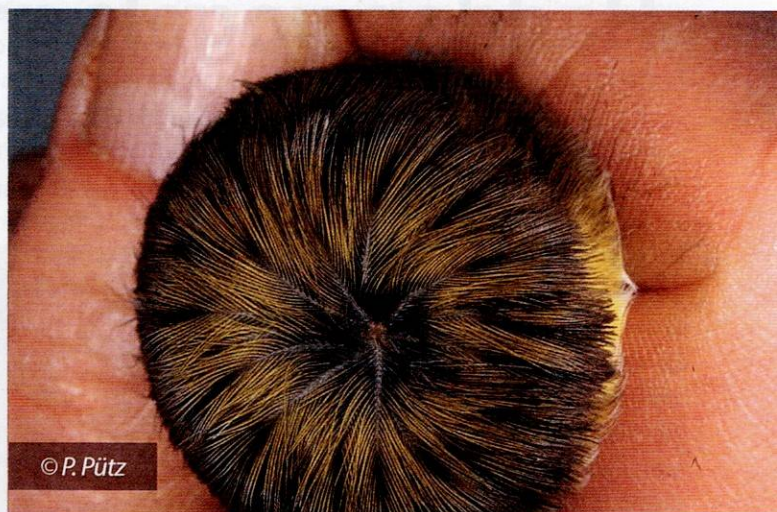
Mannelijke glossers hebben een intensere kleur en vertonen minder bruin dan poppen. Poppen zijn vaak kleiner, ronder en rustiger. Daarom worden op grote shows de mannen en poppen apart beoordeeld. Bij vroege verkoop van jonge, kleine vogels blijven vaak alleen de mannetjes over.

Conditie

Een gloster is niet sterker of zwakker dan andere kanaries, maar het is wel belangrijk om de cloaca goed in de gaten te houden. Een verstopping daar kan dodelijk zijn. Dagelijkse badmogelijkheden kunnen helpen om problemen te voorkomen, maar een vogel die zichzelf niet verzorgt, hoort niet thuis in een kweekkooi. Bij het oppakken van een gloster moeten we de kop- en schouderbreedte controleren, evenals parasieten, vet, lumps en de nagellengte. Het lichaam moet vast, zwaar en compact aanvoelen.

Koppelen

Om de bevruchting te vergemakkelijken, knippen we de lange bevedering rond de cloaca weg vóór het broedseizoen. De kuifactor is dominant en wordt onafhankelijk overgeërfd. Vogels met een dubbele kuifactor zijn theoretisch niet levensvatbaar. De beste koppeling is daarom kuif x gladkop, of omgekeerd. Voor de corona kiezen we een vogel met een perfecte kuif, maar geen groot lichaam. Hierbij hoort een consort met

een perfect lichaam. We streven naar een kleine gloster: met een korte snavel, korte poten en een fijne staart

Selecteren

Selecteren gebeurt in het tentoonstellingsseizoen wanneer de vogel in showconditie is, niet tijdens het kweekseizoen. In kweekconditie worden glossers namelijk groter en langgerechter.

Op ieder hok zit een ander type gloster; iedere liefhebber en keurder heeft zijn eigen visie. Ondanks de standaard zijn er veel verschillende typen glossers. Het is vaak verstandig om eens een ander type aan te schaffen. Begin met een mooie groene gloster en voeg daarna lichtere kleuren toe. De koppels samenstellen is geen eenvoudige taak: kiezen we voor de kleinste, degene met de mooiste vorm, de gladste bevedering, of de vogel met de meest bijzondere kleur?

Hoewel de gloster vaak wordt aanbevolen voor beginners, vind ik dit nog steeds één van de moeilijkste rassen. De concurrentie is moordend en de kwaliteit van de vogels ligt dicht bij elkaar. Kampioenen worden vaak geselecteerd op kleine verschillen. Het succes van deze kampioenen ligt in strenge selectie: eerst sorteren, dan kweken. Want goed selecteren, dat is misschien wel het moeilijkste van alles.

Hadden vogels maar kraaienpoten

'Ervaar de humorguerrilla in de natuur, maar help de dodelijke impact te voorkomen.'

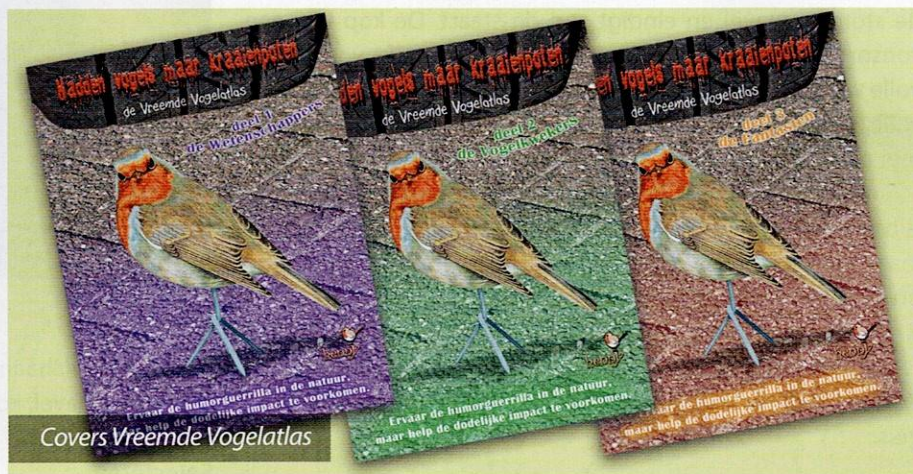
© Henny Herps

Eindelijk, na 25 jaren intensief onderzoek en het schrijven van vele artikelen is Henny Herps gepromoveerd in de Adventicologie met de bijbehorende titel 'Master' als vanzelfsprekendheid. Het had zomaar waar kunnen zijn. Wat wel waar is, is dat de vele artikelen en illustraties van zijn hand geleid hebben tot een driedelige 'Vreemde Vogelatlas', maar met een totaal ander kijk op de vogels en op de maatschappij. Henny Herps, schrijver, illustrator en fantast, heeft een alternatieve vogelgids samengesteld, welke uit drie delen bestaat. De wereld van de vreemde vogels wordt bekeken vanuit drie belangengroeperingen, te weten: de wetenschappers, de vogelkwekers en de fantasten. Al deze partijen doen in hun deel hun zegje in en over 'Hadden vogels maar kraaienpoten'. En vechten met elkander een humorguerrilla uit wie met de eer mag gaan strijken.

'Ervaar de humorguerrilla in de natuur, maar help de dodelijke impact te voorkomen.'

De subtitel van de Vreemde Vogelatlas vertelt het hele verhaal in een notendop.

Henny, die trouw maandelijks de car-

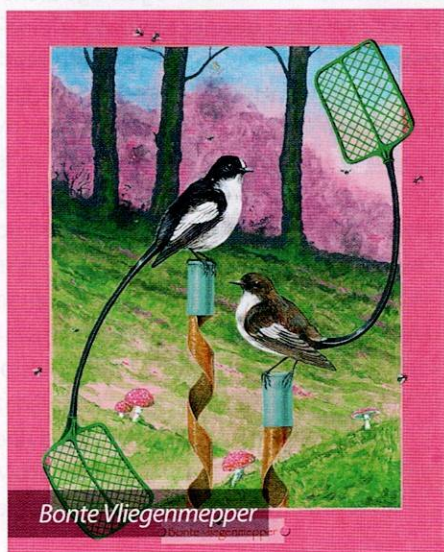

toons van Pink tekent voor Onze Vogels, heeft een driedelige Vreemde Vogelatlas uitgebracht. Dat in die boeken Pink ook een plaatsje kreeg zal niemand verwonderen, maar de humor omvat een veel breder spectrum in de Vreemde Vogelatlas. De persiflages van de vogelnamen bijvoorbeeld, als zijnde: het blootborstje, de Turkse wortels, de abuizerd, de roerdompelaar en ga zo maar door. Natuurlijk heeft de Vreemde Vogelatlas een diepere betekenis. Het is indirect een aanklacht tegen hoe wij met de natuur omgaan en de vogels in het bijzonder, maar wel doorspekt met humor. Dit houdt de boodschap luchtig, een soort cabaret in boekvorm.

Het is onmiskenbaar duidelijk dat de directe natuur om ons heen sterk aan het veranderen is, waarbij de mensheid een vage en bedenkelijke rol speelt. Alhoewel miljoenen jaren planten en dieren uitsterven en evenzoveel jaren zich steeds weer nieuwe soorten aandienen, is de evolutie in de 21ste eeuw op een cruciaal kruispunt beland. De mensheid heeft een steeds grotere invloed op het scenario gekregen en stuurt het behoud van de natuur graag in zijn voordeel de andere kant op. Inspelend op de bedenkelijke invloed die wij bij de evolutie van

vogels zullen hebben, is deze 'Vreemde Vogelatlas' tot stand gekomen. Vreemde vogels met wel erg veel menselijke eigenschappen zullen een rol gaan spelen in ons dagelijks bestaan. Handig speelt de 'Vreemde Vogelatlas' in op deze moeilijk voorspelbare behoefte die voorbehouden is aan de onzekere toekomst van de mensheid. De humor is de leidraad die de absurditeit waarin we nu leven subtiel aan de kaak stelt.

De aanleiding. Tijdens Henny's jarenlange dagelijkse forensische fietstocht van Bergeijk naar Eindhoven en terug werd hij vele malen geconfronteerd met de verkeersslachtoffers onder de vogels. Van de dode roodborst langs de weg die hij op een druilerige ochtend langs de kant van de weg vond, maakte hij een studie. Dit voorval zette hem aan het denken. De trieste confrontatie heeft zich geuit in een boekenproject met een diepere boodschap. De, tijdens zijn dagelijkse fietstocht, ontsproten ideeën kregen steeds meer vorm, zowel in tekst als in beeld. De grondgedachten voor de inhoud werden tijdens het fietsen gecreëerd en snel in een handzaam notitieboekje vastgelegd. Tenslotte mochten de zo vluchtige ideeën niet verloren gaan.

De prachtige illustraties van de vreemde vogels zijn vakkundig en kleurrijk met acrylverf uitgewerkt. Zie als voorbeeld de bonte vliegenmepper. Elk deel van de Vreemde Vogelatlas bevat er een groot aantal en die zijn ook nog eens voorzien van humoristische beschrijvingen van de desbetreffende vreemde vogel. De mens wordt er aardig een spiegel voorgehouden met als moraal; 'Laten we het voor onze kinderen en de toekomst niet hopen, maar misschien zullen onze gevederde vrienden allemaal vervreemde vogels worden.

Nadat het hele maakproces was afgerond, werd het tijd voor een boekpresentatie. Deze had reeds plaatsgevonden op zondag 30 november 2025 in het natuur-educatiecentrum de Wingerd van de Natuurtuin 't Loo, in Bergeijk. Het was de perfecte locatie aangezien de Wingerd de thuisbasis is voor vogelwerkgroepen, IVN'ers en veldmedewerkers. De prachtige aangelegde natuurtuin die in de nabijheid ligt is zeker het bezoeken waard. De opkomst was voor een boekpresentatie overweldigend. De bezoekers werden door Henny getraakteerd op

een humoristische lezing die de inhoudelijke kant van de Vreemde Vogelatlas belichtte. Dat de boeken gretig aftrek vonden laat zich raden.

Voor meer informatie; vreemdevogelatlas@gmail.com

Men kan men 'De Vreemde Vogelatlas' bestellen bij uitgeverij Brave New Books.

Deel 1, de wetenschappers:

ISBN 9789465312552

Deel 1, de vogelkwekers:

ISBN 9789465312569

Deel 3, de fantasien;

ISBN 9789465312576

Flits

Flits

Flits

- ik haat fotoshoots, waar blijft onze privacy -

Alle begin is moeilijk...

Oud-keurmeester Joop Willink schreef in het bondsblad "Vogelvreugd" van de voormalige ANBvV tot aan zijn dood maandelijks een column onder de titel "Alle begin is moeilijk". Veel van deze artikelen zijn voor de vogelhobby nog steeds actueel. De actuele artikelen worden om de twee maanden, na bewerking door Jos Beijers, geplaatst in "Onze Vogels".

Joop Willink (†)

Probleemloze kweek komt nog steeds weinig voor

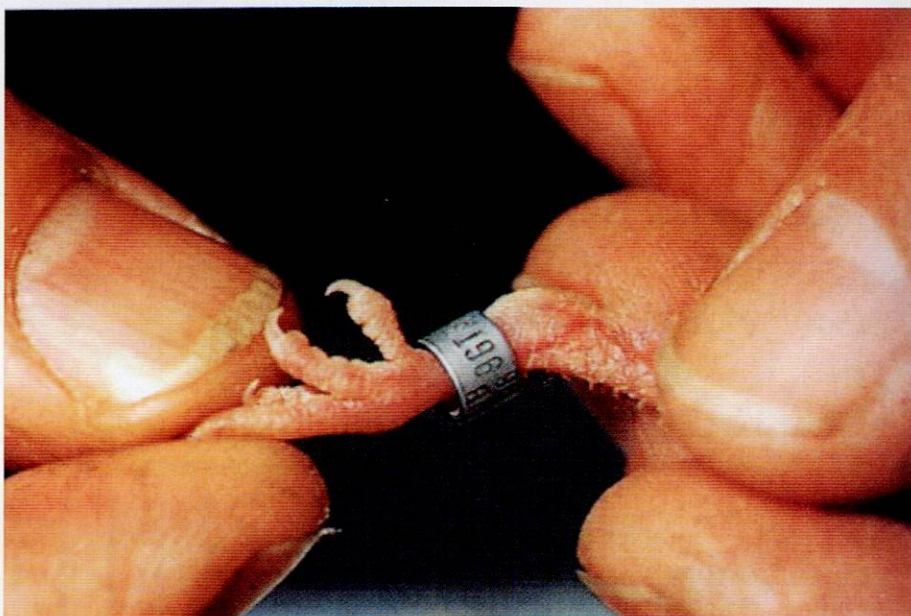
Gedurende het broedseizoen komen allerlei problemen aan het licht. He-las is het niet altijd mogelijk deze problemen van tevoren te bespreken. Dat betekent dat, als er al oplossingen zijn voor de problemen, deze altijd te laat worden gepubliceerd.

Maar ik neem altijd maar aan dat liefhebbers die dit lezen en denken dat ze iets kunnen leren van fouten van anderen, de oplossingen zullen onthouden om ze toe te passen als dat onverhoopt nodig zou blijken.

Ringen

Een van de problemen die regelmatig door verschillende kwekers worden aangekaart betreft het ringen. Ik kreeg vragen over hoe beschadigde pootjes van jonge vogels kunnen worden behandeld. Het blijkt namelijk dat het wel eens voorkomt dat een ring nogal scherp is en als er jonge vogels zijn die in de eerste dagen wat snel zijn gegroeid en de ring er wel omheen kan, maar dan wellicht met enige moeite, dan worden nog wel eens pootjes beschadigd. Dat betekent in de eerste plaats dat we vooral op de juiste tijd moeten ringen. Wanneer we jonge vogels te vroeg ringen en deze er weer af gaan, dan zitten we óók met een probleem. Zelf heb ik nu een oud nagelvieltje bij de ringen liggen en vijl de ringen iets af en schraap dan ook even langs de binnenkant. De ring wordt daarbij niet beschadigd. Mocht het pootje desondanks iets worden beschadigd, dan zijn er verschillende soorten zalfjes. Vaak gebruik ik een beetje penicillinezalf.

Maar ook een beetje zuivere vaseline biedt een goede oplossing.

Kleur "afgeven"

De opmerkingen dat de ringen "afgeven" hoor ik eigenlijk nooit meer.

Dat betekende enkele jaren geleden, vooral bij de vogels met lichte kleuren, dat de dijbevedering er grijs/ zwart uitzag. Natuurlijk houden keurmeesters rekening met het feit dat de kweker hier in feite niets aan kan doen. Maar het staat toch slordig. Daarom had toentertijd een (schilderend) lid van onze vereniging voor de meesten de ringen even in de (verdunde) vernis gezet. Dat zal, naar we hopen, het afgeven van de ringen blijvend tegengaan.

Verzuurd

Een bevriende kweker kampte al enkele jaren met het probleem dat, zodra hij de poppen in de broedkooi zette, deze na een week wat dun op de mest werden en hun conditie wat terugliep. Maar hij denkt nu het probleem te hebben opgelost. Net als ikzelf voert hij zijn vogels een aantal dagen per week eivoer vermengd

met gekiemd zaad; een prima voer. Dat staat vast.

Maar zoals hij mij vertelde liet hij het restant eivoer in het bakje staan totdat hij nieuw gaf. Dat is waarschijnlijk de oorzaak dat zijn vogels te maken kregen met ingewandsstoornissen. Nu maakt hij de bakjes schoon nadat de vogels de gelegenheid hebben gehad om het voer te eten. Het gevolg is dat de vogels prima in conditie blijven en er zich geen problemen meer voordoen.

Ik heb al vaker geschreven dat gekiemde zaden een bijdrage zijn in het voedselprogramma van de vogels. Ten eerste omdat de jonge kiemen veel belangrijke stoffen bevatten. Maar ook omdat de zachte zaden gemakkelijker verteerbaar zijn. Maar daarbij heb ik ook steeds gewaarschuwd om de gekiemde zaden op tijd te voeren. De kiemen moeten echt maar puntjes zijn. Te lange kiemen kunnen namelijk giftige stoffen bevatten. Niet in die mate dat de vogels eraan

sterven, maar voldoende om ze uit conditie te brengen. Daarnaast verzuurt het eivoer snel wanneer het is opgemengd met gekiemde zaden. Daarom is het goed om elke dag nadat de vogels eivoer hebben gehad, de bakjes met de resten uit de kooi te halen. Maar je ziet ook hier weer: al doende leert men.

Onkruidzaden

Om dezelfde reden als ik eerder noemde, namelijk de betere verteerbaarheid, is het voeren van halfrijpe onkruidzaden bijzonder gezond voor de vogels. Nu weet ik dat niet iedereen in staat is om aan onkruidzaden te komen. Maar voor veel mensen loont het de moeite om een veilig plekje te zoeken waar je deze zaden kunt plukken. Met dat veilig bedoel ik dan een plekje waar niet is gespoten met een of ander insecticide. Wanneer wordt gespoten is het uiteraard zaak de onkruidzaden te laten staan. Maar dat is duidelijk zichtbaar. Anders wordt het wanneer middelen zijn gebruikt tegen insecten. Dat is aan de plant niet te zien en de middelen zijn toch heel vaak giftig. Zelf zoek ik graag naar plekjes die niet van belang zijn als cultuurgrond en waar dus geen boer of tuinder belang bij heeft. Bij twijfel kun je ook gerust vragen bij de eigenaar van de grond. Die zal in de meeste gevallen best willen vertellen of ergens al dan niet is gespoten. Op de vraag die vaak wordt gesteld, namelijk welke zaden geschikt zijn voor de vogels,

kan ik zeggen: bijna allemaal.

Natuurlijk zijn er uitzonderingen. Voer bijvoorbeeld liever geen bessen van nachtschade aan de vogels: de bessen zijn namelijk giftig. Maar de meest voorkomende onkruidsoorten als vogelmuur, paardensla, herderstasje, melde, weegbree (zowel de smalle als de brede) en uiteraard ook gewone grassen zijn welkome onkruidzaden. Je kunt ze bijvoorbeeld gebundeld in de kooi of vlucht hangen. Het is een lust voor het oog om te zien hoe druk de vogels er mee zijn. Het voorkomt ook het verenplukken wanneer er wat veel jonge vogels in de vlucht zitten. Voor parkieten is bijvoorbeeld het een bijzonder goed voer. Het helpt erg goed tegen wormen waarvan parkieten nog wel eens last hebben. Wanneer je echt onkruidzaden wilt gaan plukken, leer dan de soorten eerst. Je kunt in de boekhandel en in elke bibliotheek veel boeken krijgen waarin onkruiden en hun heilzame werkingen staan beschreven.

Voorbereiden

Intussen zullen we ook alweer moeten denken aan het wedstrijdseizoen. Je kunt natuurlijk zeggen: dat duurt nog maanden. Jawel, dat is ook zo. Maar wil je op de wedstrijden vogels brengen die zich thuis voelen in de tentoonstellingskooi, dan kun je niet vroeg genoeg beginnen de vogels aan deze huisvesting te wen-

nen.

Dat kun je op verschillende manieren doen. Maar het beste is om nu al aan of in de vluchten(jes) waarin de jonge vogels rondvliegen een oude wedstrijdskooi te plaatsen. Leg elke dag wat groenvoer of een andere lekkernij in de kooi. De vogels zullen het heel gewoon vinden om de kooi in en uit te vliegen. Dit voorkomt dat de vogels, wanneer voor de wedstrijd worden opgekooid, als wilden door de voor hen onbekende kooi gaan vliegen. De vogel is dan aan de kooi gewend en zal zich snel aanpassen. Ook al in de wetenschap dat er elke dag wat lekkers in de kooi komt.

Ik weet dat er nog altijd kwekers zijn die zoiets als onzin beschouwen. Ik heb al vaker geschreven dat iedereen uiteindelijk zelf mag weten hoe hij of zij de vogels verzorgt of africht voor de wedstrijden. Maar wanneer ik achter de keurtafel zit en vogels als wilden door de kooi zie razen, daarbij kostbare punten verliezend in de wedstrijd, dan vind ik dat bijzonder jammer.

Voor de vogels, voor mijzelf (want ik geef graag wat meer punten) en tenslotte ook een beetje voor de eigenaar. Maar voor de laatste vind ik het wat minder erg. Die zou beter moeten en kunnen weten. Het gaat bij de meeste soorten vogels echt niet op om ze enkele dagen voor de wedstrijd uit de vlucht te vangen en in de tentoonstellingskooi te plaatsen. Daarover is, dacht ik, al vaak genoeg geschreven.

Vogelmuur

Javaanse maina's kweekverslag

Niet-verwachte kweek met Javaanse maina's

© Clement Bonte

Algemeen

De wetenschappelijke naam van de Javaanse maina is: *Acridotheres javanicus*. De Javaanse maina behoort tot de familie van de spreeuwachtigen (sturnidae). In het oorspronkelijk leefgebied op Java en Bali hebben deze vogels moeite om zich te handhaven en daardoor is daar kans op uitsterven aanwezig. De grootte van de populatie werd in 2016 door BirdLife International geschat op 2.500 tot 10.000 volwassen vogels. Op Java wordt de vogel op grote schaal gevangen. Pogingen om vogels over te brengen uit gebieden waar ze als plaag worden gezien, hebben niet het succes dat men ervan verwachtte. Om deze redenen staat deze soort als kwetsbaar op de Rode Lijst van de IUCN.

Verdere informatie is terug te vinden op de website van de N.B.v.V. onder

Specifiek houderijvoorschrift Javaanse maina, 2016, versie 1.0, NBvV code F2. 17-015-006, en het boekwerk van de speciaalclub van Insecten- en Vruchtenetende vogels: Het houden en kweken van insecten- en vruchtenetende vogels, bladzijde 285.

Hoe het begon

In januari 2024 kwam ik in het bezit van 'n koppel Javaanse maina's via een vogelvriend die geen beschikbare ruimte meer had voor dit koppel. Beide vogels waren voorzien van een DNA-certificaat geslachtsbepaling en geringd met de blauwe 2023 ring van de N.B.v.V. De pop echter miste een deel van de linkerpoot. De verklaring hiervoor was niet helemaal duidelijk: ofwel een hapering / beknelling van de poot ofwel mogelijk een aanval van een roofvogel (sperwer). Beide vogels werden in een apart verblijf in "quarantaine" gehouden (Volgens informatie komt dit woord "quarantaine" voort uit "quaranta giorni" wat "veertig dagen" betekent).

Na zes weken doorgebracht te hebben in een grote kooi in de schuur werden ze in maart met kooi en al overgeplaatst naar de grote volière die later hun definitieve verblijf zou worden. Deze volière is 6 meter lang, 4,5 meter breed en 2 meter hoog. Deze volière is over een vijver heen gebouwd en deels overdekt met kunststof platen. Hierin waren de medebewoners twee fazanten (hanen) en enkele koppels Europese vogels (kneu, barmsijs en boekvink). De beplanting bestaat uit spar, den, vlierstruik, kiwistruik, buxus en enkele struiken waarvan de naam me niet bekend is.

Op 15 maart 2024 werd de kooi opengezet en konden de vogels hun vleugels flink strekken. Na een verkenning van enkele uren kwamen ze terug in de genoemde kooi om te eten en te drinken.

Wat gebeurde in 2024?

In de volière was een grote nestkast opgehangen tegen de wand onder het afdak. Afmetingen van deze kast: buitenwerks gemeten: breedte: ca. 30 cm; diepte: ca. 30 cm; hoogte ca. 47 cm; diameter van het invlieggat: ca. 11 cm. De bovenkant van deze kast is zo'n. 25 cm verwijderd van het dak. De nestkast was jaren geleden aangeschaft voor de fok met Pennantrosella's. De man had al vlot de nestkast ontdekt en ging de binnenkant verkennen. De pop was veel terughoudender.

Het aangeboden voedsel is het scala van NutriBird: Uni Patee, Insecten patee, Insecten patee, korrels T16, eivoer. Daarnaast fruit en alles wat de eigen moestuin te bieden heeft.

Enige tijd later een kleinere nestkast opgehangen, dicht bij de eerder genoemde grotere nestkast, eveneens onder het PVC-dakgedeelte. De afmetingen van deze: buitenwerks gemeten: breedte: ca. 22 cm; diepte: ca. 22 cm; hoogte: ca. 40 cm; diameter van het invlieggat: ca. 7 cm. Deze opgehangen op ca. 35 cm onder het dak. Ook bij deze nam de man het eerste initiatief.

Tamme vogels

Het koppel was inmiddels vertrouwd geraakt met mij en bij het voeren komen beide vogels vlak bij me zitten, bovenop de voerkooien. We praten met elkaar: "hallo" en "mogge mogge" en breiden deze woordenschat niet verder uit. Eind maart

zagen we de beide vogels met regelmaat de kleine kast bezoeken: de man vaker dan de pop. In de beide kasten was door mezelf een laag beukensnippen als bodembedekking aangebracht.

Half april leek er wat verbouwd te zijn in de kast: wat grassprietten in een gemaakt kuiltje, wat vers gedroogd gras/hooi wat aangeboden was. De eerste vier maanden van 2024 waren erg nat. Eind april was het best fris met temperaturen lager dan + 5 graden Celsius.

Omdat er activiteit leek in beide nestkasten, wordt op 7 mei de grootste kast weggehaald en worden ze gedwongen om verder te gaan met de kleine kast. Inmiddels krijgen ze dagelijks enkele meelwormen en wordt eivoer opgenomen. En dan de verrassing op de ochtend van 8 mei. Achter in de volière lag een blauwachtig ei op de bodem naast een spar. Omdat het ei totaal niet beschadigd was, heb ik het zelf in de nestkast gelegd in het gemaakt nest. Enkele minuten later kwam de man met het ei in de bek uit de nestkast en deponeerde het op dezelfde plek. Ei nog niet beschadigd. Advies van mijn leermeester / mentor was: de man apart zetten. In de late namiddag lukte dat: de man zat nu in een grote (broed)kooi in de volière binnen gezichtsveld van de pop. Op 9 mei werd het tweede ei gelegd. De pop verbleef al bijna de hele dag in de nestkast. Op 10 mei zat de pop zeker te broeden. Lege dop van ei gevonden. Een dag later wordt het vierde ei gelegd. De pop zit te broeden maar komt heel vaak van het nest af. Korrels van Versele Laga worden niet gegeten. Ofschoon ik het niet heb kunnen constateren, verdenk ik de pop er van eitjes te eten van de medebewoners en de jonge

vinken zijn eveneens verdwenen. Op 28 mei de overgebleven drie eieren weggegooid, ze waren onbevucht. De man daarna terug de vrijheid gegeven om bij de pop te vertoeven. Dit resulteert erin dat op 11 juni twee eieren in de kast liggen en een dag later nog een derde. Man opnieuw apart gezet. De pop broedt, maar komt vaak van het nest. Eet nu veel dierlijk voer: levende meelwormen, levende buffalowormen en diepvriespinkies. Op 26 juni de eieren, die opnieuw onbevucht bleken, verwijderd.

Na een weekje vakantie op de Veluwe lijken de maina's geheel anders naar mij te kijken. Ze komen niet spontaan meer naar de plek waar ze het voer aangeboden krijgen. Blijven erg veel achteraan in de volière met als gevolg dat we niet meer tot de eerder genoemde goede gesprekken komenIn alle rust komen ze de ruiperiode, de herfst en de winter goed door.

2025: een nieuw jaar met nieuwe kansen

De vogels komen de winter goed door. Er zijn geen periodes met strenge vorst en het beschikbare drinkwater is bijna de hele dag bereikbaar. In april worden de vogels actiever en vanaf 2 mei 2025 worden vier eieren (2-3-4-5 mei) gelegd in de kleinste van de twee grote nestkasten. De pop is op 5 mei begonnen met broeden. Op 14 mei was het nest leeg en lagen de eieren op de grond. Over en uit! Vanaf 2 juni 2025 worden vier eieren gelegd (op 2-3-4-5 juni) in dezelfde nestkast. Op 4 juni begonnen met broeden. Op deze dag de man wederom apart gezet in een grote kooi binnen dezelfde volière. Opvallend detail: de vogels riepen erg veel naar elkaar.

Acridotheres fuscus javanicus
© Alex Mulder

Jonge vogel, ruim 'n week oud

Jonge vogel, net uitgevlogen

De verrassing

Wat niet verwacht werd maar stilletjes wel gehoopt: in de ochtend van 18 juni na het voeren, terwijl de pop van het nest was, nieuwsgierig in het nest gekeken waar naast twee eieren twee jonge vogeltjes lagen. Hoe is het mogelijk met een gehandicapte moeder! De jongen zijn helemaal kaal en bezitten een prachtige roze kleur. Als voeding krijgen ze twee soorten universeelvoer; NutriBird insecten paté; levende en diepvries buffalowormen; diepvriespinkies; levende en diepvries wasmotlarven; hermetia. Verder worden appel en peer en seizoensgroenten uit eigen moestuin aangeboden. Van 18 tot en met 22 juni zijn zeer warme dagen. Op 21 juni werd het zelfs 32 graden Celsius.

Op 23 juni advies gevraagd met betrekking tot het voer. Belangrijk zijn meelwormen, diepvriespinkies, hermetia en wasmotlarven. Mogelijk levende buffalowormen. Ringen na ongeveer acht dagen met de bestelde 5,4 mm ringen. Op de website van de N.B.v.V. is / was geen ringmaat vermeld voor deze maina-soort. In genoemd houderijvoorschrift wordt ringmaat 5 mm aangegeven. Onze keuze van 5,4 mm is op advies van een ervaren fokker van deze vogels. Nu de vogels volwassen zijn blijkt dit een goede keuze te zijn. Op de zesde dag geprobeerd om te ringen, maar was nog veel te vroeg. Voor alle zekerheid de ringen afgeplakt met leukoplast.

Op 25 juni (de 8e dag) in de vooravond (ca. 18.30 uur) de beide vogels geringd. De eerste was de grootste en het ringen lukte maar net: ging erg stroef. Bij de tweede vogel, die duidelijk kleiner was, verliep het vlot. Opvallend was dat er minder diepvriesvoer opgenomen was, echter veel levende buffalowormen.

Eind van de zomer

Eind juni / begin juli was een periode met hoge temperaturen boven de 25 graden Celsius en enkele dagen zelfs boven de 30 graden. Om bescherming te bieden is op het dak boven de

nestkast een brede plank/plaat gelegd om de sterke middagzon wat tegen te houden. De weelderig groeiende kiwi-plant hielp met zijn uitlopers en groot bladerdek een handje mee. Er worden nu veel levende meelwormen opgenomen maar daar staat tegenover weinig levende buffalowormen. In literatuur en kweekverslagen wordt aangeraden om pas vervelde meelwormen te voeren. Voor mij een raadsel hoe men dit voor elkaar krijgt. In ons geval niet mogelijk: de jonge vogels kwamen al op een onverwacht moment en dan is de actie die genomen moet worden: meelwormen halen en deze voeren.

Behalve vervelde dus ook niet vervelde gegeven met alle risico's van dien. Vanaf de 17e dag was er sterke voorkeur naar diepvries wasmotlarven. Deze in twee of in drie stukken geknipt. Insectenpaté wordt door de pop liever opgenomen dan het universeelvoer. De jonge vogels zijn meters ver hoorbaar wanneer er om voer wordt gebedeld. Om paniek te vermijden ben ik sinds genoemde dag niet meer in de buurt gekomen van de nestkast. De pop is zeer aanhankelijk en komt bij het voeren nieuwsgierig kijken wat de verse pot schaft. De medebewoners worden met rust gelaten (Europese vogels: barmsijs kneu, boekvink). De Vietnamfazant en Lady Amherstfazant eten met graagte het overgebleven voer op: zowel de diepvrieskost als de rest van levende wormen.

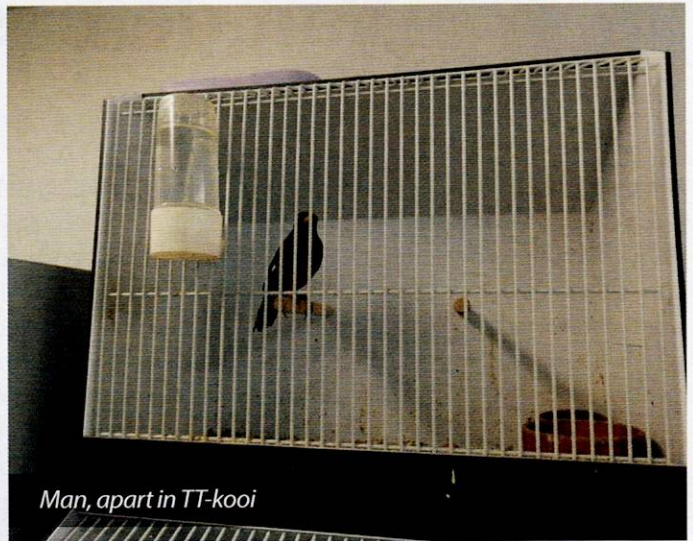
Op 8 juli voor het eerst een jonge vogel voor het vlieggat gezien.

Vakantieproblematiek

Als mensen kunnen we heel veel regelen en aansturen, maar de natuur laat zich niet altijd leiden naar onze wensen! Om enkele dagen de sleur van alledag te doorbreken en de familie bij mekaar te hebben werd in het vroege voorjaar van 2025 besloten om vanaf 27 juni enkele dagen bij elkaar te komen op een vakantiepark in Limburg. Deze dagen waren gekozen na diverse agenda's naast elkaar gelegd te hebben; 'n week voor de vakanties in de regio zuid en gelet op het kostenaspect nog

net binnen budget. Normaliter zou het fok-/kweekseizoen er al op zitten. Maar dit jaar waren er op 27 juni dus nog jonge, niet zelfstandige vogels. Onze vaste verzorger was gewoon om zaadeters te verzorgen, maar dit soort vogels is een heel ander verhaal. Hoe lossen we dit op?

De Gemeente waarin ik woon heeft een oppervlakte van iets meer dan 300 km² en telt buiten het toeristenseizoen circa 23.000 inwoners. Deze zijn verdeeld over 15 officiële kernen en een groot aantal buurtschappen met talloze landerijen. Momenteel zijn daar twee afdelingen van de N.B.v.V. (waren er ooit 7!). Gevolg is dat de verenigingen van lokaal / plaatselijk veel meer regionaal zijn geworden met als resultaat dat de leden verder van elkaar vandaan wonen, mede door de afname van onze hobby. Bovendien zijn er verspreide leden die ervoor gekozen hebben om niet betrokken te zijn bij een vereniging en dan dus geen bijdrage leveren aan het sociale leven van een club. Zij zijn wat minder zichtbaar en het zal moeilijker zijn om ze te betrekken bij een bepaalde beleving van onze liefhebberij. Probeer dan maar eens een verzorger te vinden die tijdens deze dagen de opfok van jonge vogels op zich neemt. Je gaat dan op zoek naar iemand die ervaring heeft met vruchten- en insectenetende vogels. Door de terugloop in de hobby geen sinecure. Daarnaast is de vraag hoe ver of hoe dichtbij hij woonachtig is? Kun je van iemand verwachten dat hij vogels komt verzorgen wanneer hij bijvoorbeeld meer dan 10 km verder woont? Dit laatste dan nog in combinatie met de frequentie van voeren van de vogels zo' vier of vijf keer per dag. Ik ga er van uit dat wij niet de enigen zijn die met dit feit geconfronteerd worden. Voor jullie informatie: we hebben volgende maatregelen genomen: per dag een diepvriesmenu samengesteld. Omdat we geen inschatting konden maken welke keuzes de vogels zouden maken uiteraard van elke soort overdadig veel. De verzorger haalde 's avonds de pot uit de diepvries en plaatste deze in de koelkast om daarna 's anderendaags te voeren. Ook met de levende wormen een breed scala in zeer ruime mate gereedgezet. Resultaat was dat de medebewoners flink meeprofitteerden en veel verloren ging en terecht kwam bij de fazanten.

Man, apart in TT-kooi

Verder verloop

Op 9 juli zijn beide jonge vogels uit het nest, eerst wat stuntelig, maar later op de dag vlogen ze al van de ene kant van de volière naar de andere. Ze zitten volop in de veren en zijn bijna even groot als de pop. De kleur is egaal grijs. Op 13 juli blijken de jongen niet schuw te zijn. Weet niet exact wat ze allemaal eten: veel wasmotlarven; wat diepvriespinkies; wat levende meelwormen; geen levende buffalowormen?

's Avonds / 's nachts blijken ongewenste bezoekers (kat / katten) op ons terrein rond de volière te lopen. Je houdt je hart dan toch vast!

Nog enkele grepen uit het menu dat ze opnemen. Op 21 juli zijn ze nog niet zelfstandig en bedelen nog erg veel. Ze eten levende meelwormen en wasmotten. Hermetia raken ze nauwelijks aan en pinkies worden eveneens minder opgenomen. Op 23 juli is er duidelijk meer opname van de T16 korrels van NutriBird. Hermetia hebben ze liever niet. Ze krijgen nu minder diepvriespinkies en diepvries wasmotten voorgeschoteld, maar schreeuwen nog steeds om voer.

30 juli: het bakje met diepvriesvoer was 's avonds helemaal leeg: ook de hermetia was op. Doordat we al enkele dagen overdag niet thuis zijn is niet te achterhalen of de jonge vogels die zelf op eten (of de pop of andere bewoners?). Op 8 augustus lijken de vogels al redelijk zelfstandig (7 ½ week oud!). DNA verenonderzoek gaf als resultaat een man en een pop.

Met tevredenheid kijken wij terug op deze toch wel verrassende en spannende periode. Hopelijk kunnen liefhebbers van deze vogels hun voordeel doen met deze ervaringen.

Jonge vogel, net uitgevlogen

Van de bestuurstafel

© Het Bestuur

Personeel

We beginnen uiteraard eerst met de felicitaties voor onze twee NBvV bondsbureau medewerkers, Alex Eilrich-Jacobson (administratief medewerkster) en Liesbeth Vergeer - Bastianen (medewerkster ringen). Beide dames vieren dit jaar hun 40-jarig jubileum bij de NBvV. Het hoofdbestuur zal, naast het financiële gedeelte, hier uiteraard aandacht aan schenken. Een mooi artikel over hen heeft u al kunnen lezen in het februari nummer van "Onze Vogels". Heeft u een van hen onverhoopt aan de telefoon, u mag ze uiteraard feliciteren of een kaartje zou hen ook goed doen.

Daarnaast denken wij aan Annemieke die herstellende is van een zeer ernstige blessure na een vervelende val. Zoals het de meeste revalidatie en genezingen gaat het gaat haar niet snel genoeg en het valt altijd tegen. Wij wensen Annemieke sterkte en een rustig algeheel herstel toe.

Bondsgebureau

De bondsbureau werkzaamheden gaan echter gewoon door en voordat alle perikelen met ziekte uitval begon was er al een hoognodige moderne ingreep nodig qua boekhouding, qua ledenadministratie en inhuur/wijziging van gebruikte apparatuur.

Zo zijn er nieuwe Pc's en laptops aangeschaft met een up-to-date pakket van Windows, etc. Het boekhoudprogramma is aangepakt, want alles ging nog op de ouderwetse wijze. Rekeningen uitdraaien, ergens anders inboeken en opslaan in het archief. Dit kon natuurlijk efficiënter, voor iedereen even wennen, maar een hele verbetering. De penningmeester kan nu vanuit huis de boekhouding bekijken en besturen. Daar waar in het oude systeem de accountant of een inhuurkracht mee doende was. Zaken worden vereenvoudigd, om zoveel mo-

gelijk handelingen te beperken.

Ook de ledenadministratie is ondergebracht bij een nieuwe partij omdat de oude host plotseling de zaak verkocht had en diens gevolgde de nieuwe eigenaar de prijzen exorbitant, voor ons als NBvV niet acceptabel, verhoogde. Het minder inzetten van de accountant en de vernieuwde boekhouding moeten een behoorlijke bezuiniging opleveren. Op dit moment helpen vrijwilligers mee op het bondsbureau en indien mogelijk met werk vanuit huis.

Contributie inning

Zoals u weet gaat de contributie inning van tweemaal per jaar naar eenmaal per jaar. Zou u daar rekening mee willen houden. De hoogte van de contributie is een beslissing voor een AV-vergadering. De wijze waarop de contributie geïnd wordt bepaalt het hoofdbestuur. Ook met deze nieuwe methodiek zijn er minder bewegingen nodig en dit bespaart de NBvV geld.

Vogelgriep en de maatregelen

Zoals eenieder bekend had de vorige minister van LNVN een verordening uitgevaardigd m.b.t. verzamelen en tentoonstellen. Eind 2025 hebben wij hierover een jurist geraadpleegd om toch de nog te organiseren TT'n in het land, de district TT'n, de NK en de deelname aan de Mondial voor elkaar te krijgen en op de verordening een ontheffing te krijgen. Een kortgeding of voorlopige voorziening zou, naast dat het veel geld kost, geen soelaas hebben geboden op die korte termijn. Wel is er in laatste pogingen van 2025 een brandbrief naar de minister gestuurd en heeft er een gesprek (tegen dovemans oren gericht) op het ministerie plaatsgevonden.

De verordening was een decreet zonder einddatum en daar diende voor 2026 en verder iets aan gedaan te worden. Een persbericht en vervolgens stukken

in de krant in februari tot gevolg, maar belangrijker een gesprek op het hoogste niveau van het ministerie.

Dit heeft uiteindelijk geresulteerd in een prettig maar zeer pittig gesprek, waarbij Jaap Baaij (voormalig NVWA dierenarts) namens de NBvV in KleindierNed vertegenwoordigd was.

De verordening (verbod tegen verzamelen en showen) blijkt terug te voeren op capaciteitsgebrek bij de NVWA. LNVN gaat de deskundigencommissie voor dierziekten om advies vragen met ook aandacht voor de niet-risicovogels. De verwachting is dat de vogelgriepsituatie afgeschaald kan worden van 'zeer groot' naar 'groot risico'. LNVN gaat overleggen met NVWA. Daarna stelt LNVN een brief op aan de 2e Kamer met daarin het besluit om het verzamel- en tentoonstellingsverbod voor niet-risicovogels op te heffen. Dit besluit moet getekend worden door de nieuwe staatssecretaris en kost naar schatting 'n maand. Calamiteiten daargelaten, maar die verwachten we nu niet.

Nederlandse Kampioenschappen

Voor de komende drie jaren is het contract met de evenementenhal Hardenberg getekend dat de NK in de eerste volle week van januari plaats gaat vinden, voor de jaren er op is op deze planning een optie genomen. Hierdoor ontstaat er ruimte voor kwekers die dat willen om mee te spelen bij de NK en bij de Mondial of om deze te bezoeken.

Kleurkanarie agaat topaas wit

Constant van Santen

Op dit moment vormt de agaat topaas serie een van de meest decoratieve en meest aantrekkelijke kleurkanaries. In agaat topaas wit, agaat topaas geel, agaat topaas geel mozaïek, agaat topaas rood of rood ivoor en agaat topaas rood mozaïek. Allen zijn zeer populair en worden in grote aantallen gekweekt en geshowd. Dat heeft voor de kwekers het nadeel dat de keurders steeds kritischer worden bij de beoordeling van de vogel. Ook ik kom er bij de bespreking van deze kleurenfoto niet omheen. Daar waar deze vogel enkele jaren geleden tot de topvogels behoorde, is dat nu niet meer het geval. In punten val je zo maar drie punten terug. Wanneer we deze vogel bespreken moet u zich dat vooral blijven realiseren. Hard? Ja zeker, maar het is wel de eerlijke weg. Op de VvNK show 2025 waren al snel een zes- of zevental stammen, maar op de show van de SOR in Modena 2025 zelfs al ongeveer 20-25 stammen per kleur!

De standaard vraagt een zeer lichte ondergrond met daarop een tegen zwart aanliggende melanine. De bestreping fijn en kort, zoals dat ook bij de klassieke agaat is vereist. Lichte omzomingen op pennen en vleugeldekenen duidelijk zichtbaar. Geen phaeomelanine, welke aanwezigheid overigens vanwege de azul- factor niet kan. Verenschachten kleurloos. De standaard geeft aan dat de optische factor bij de mozaïeken de randen van de bevedering en de ondergrond een parelgrijze tint bezorgt.

De internationale standaard geeft bij de ondergrond "clair" aan, hetgeen zuiver (wit) betekent. De pigmentkleur noemt men als "sepia".

Opmerking op de standaard: Wij weten dat de evolutie van de azulfactor tot een steeds verdere toename van eumelanine zorgt. Het pigment wordt in deze zwarter en in de ondergrond neemt de hoeveelheid eumelanine toe. Dit is geen

optische factor maar volledig zichtbaar. Enerzijds moet de ondergrond zuiver zijn en anderzijds vraagt men parelgrijs. Dat kan niet. De ondergrond van de vogel is ten principale uniform. Mogelijk dat men zich heeft laten verleiden door het meerdere pigment welke de mozaïek veelal heeft. Wel vraagt de internationale standaard om bestreping in de borst als positief punt te waarderen.

De toename van eumelanine in de ondergrond zorgt overigens voor een wat zwartige uiting, hetgeen in tegenstelling is met de beoogde kenmerken van de topaas mutatie ("clair"). Ook heeft de toename van het pigment de pennen al geheel dicht laten vloeien en bestaat de lichte omzoming niet meer, met uitzondering van de binnenste vleugelpennen. Ook moet mij van het hart, dat ik de kleurloze schachten van de grote bevedering, al vele jaren niet heb waargenomen. Ook die zijn volledig gemelaniseerd.

Zoals eerder aangegeven, is de agaat topaas wit op de foto een alleszins redelijke vogel. Het kritisch worden door de getalsmatige toename van deze soort geeft ons nu de opmerking dat de tekening van het pigment wat uniformer kan (zie het achterhoofd) en dat de bestreping zelfs ononderbroken in lijn komt te liggen (rug). Dat laatste kan voorkomen wanneer de bevedering net niet geheel goed ligt. De omzoming van de vleugeldekenen is erg groot en wit, wat ook als pigmentverlies omschreven kan worden. Dit zien we bij veel agaatvogels en moeten we door middel van selectie proberen te voorkomen.

De keurmeesters hebben nationaal en internationaal het advies gekregen dat de tekening van het pigment op de rug meer uniform, kort en onderbroken dient te zijn waardoor het geheel wat netter overkomt. Vanzelfsprekend geldt dat voor alle agaat en isabel vogels in nagenoeg alle mutaties en lipochroomkleuren.

© Johan VanderMaelen

Volledigheidshalve staat in de standaard dat een te harde of onregelmatige bestreping zelfs met een aftrek van 6 of meer punten wordt bestraft.

De agaat wit topaas blijft een prachtige en decoratieve verschijning met al haar broertjes of zusjes in geel, rood, mozaïek en zelfs in ivoor intensief en schimmel. Wel heeft het lipochroom de neiging bij mozaïeken wat sneller door te schijnen in de witvelden. Dat is een uitdaging voor de liefhebber. Het contrasterend beeld van de agaat topaas wit met de nagenoeg zwarte tekening op de lichte ondergrond, vraagt om een wat intensievere vogel. De tekening wordt dan scherper en de bijtint komt beter tot uiting. Blijf overigens gebruik maken van goede schimmel vogels om het mooie model en vorm te behouden. Ik ben er zeker van dat deze kleur dagelijks veel plezier aan de kweker geeft. Succes.

Kleurrijk

Als er iets kenmerkend is voor de vogelwereld is het wel hun kleurenrijkdom. Alle kleuren van de regenboog treffen we aan, van rood tot geel en groen en oranje. Wit, zwart, paars en blauw. En in alle combinaties. Op de volgende pagina's een kleine bloemlezing met als enige pretentie om enkele mooi gekleurde soorten te laten zien.

© Redactie

Bij de lori's vinden we de mooiste en bontste exemplaren. De Edward's vijgpapegaai (*Psittaculirostris edwardsi*) is er een voorbeeld van. De vogel komt uit Nieuw Guinea en leeft in de vrije natuur van fruit, met name van vijgen.

De glansfazant (*Lophophorus impayanus*) komt voor in China en zuidoost Azië en voedt zich met name van knollen en wortels, vandaar z'n forse snavel. Met name wanneer de zon schijnt komen de iriserende kleuren prachtig tot uiting. Tijdens de balts spreidt hij z'n vleugels, buigt naar voren en laat z'n helderwitte stuit zien.

De paradijstangara (*Tangara chilensis*) behoort tot de grote familie der tangara's en leeft met name van vruchten en insecten. Deze tangara komt voor in Zuid-Amerika. Tangara's zijn er in de mooiste kleuren en kleurencombinaties. De paradijstangara is er een prachtig voorbeeld van.

Gieren zijn vaak erg sober gekleurd in allerlei tinten bruin, zwart en grijs. De koningsgier (*Sarcorhamphus papa*) is de

uitzondering die de regel bevestigt. De vaalwit gekleurde gier heeft een werkelijk prachtig gekleurde kop met rode en oranje lellen en een wit oog.

De vogel komt voor in heel Midden-Amerika en een groot gedeelte van Zuid-Amerika.

De gekraagde lori (*Phigys solitarius*) is endemisch op het eiland Fiji. Dat betekent dat hij elders nergens voorkomt. Op het eiland houdt hij zich met name op in de tropische en subtropische natte wouden. Het is een lori die slechts zelden in avicultuur te vinden is.

De driekleur glansspreeuw (*Spreo superbus*) is een van de vele soorten glansspreeuwen. De kleuren van de spreeuw komen met name tot hun recht in het zonnetje. Dan komen hun iriserende kleuren het beste tot hun recht. De driekleur glansspreeuw behoort tot de vaker in avicultuur gehouden spreeuwachtigen waar ook goede kweekresultaten mee behaald worden.

Driekleurglansspreeuw

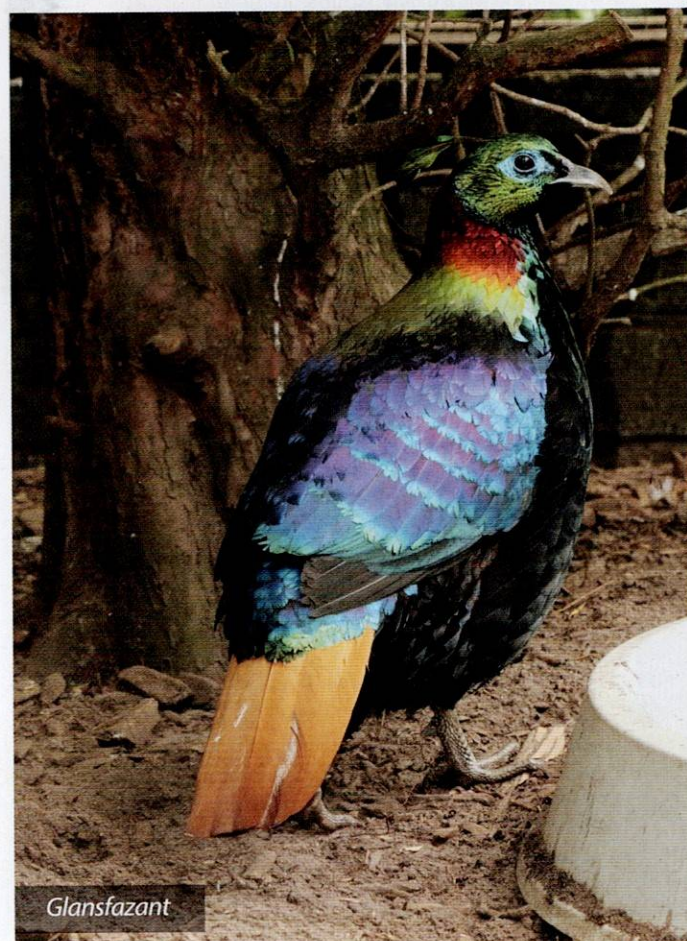
Koningsgier

Paradijs tangara

Edward's vijgpapegaai

Glansfazant

Gekraagde lori

Blauwmaanzaad

© Redactie

Blauwmaanzaad

Zeer vetrijk zaad, afkomstig van de papaverplant (*Papaver somniferum*). Zoals de naam aangeeft is blauwmaanzaad grijsblauw van kleur; er zijn echter ook witte, gele, grijze, zwarte en rode blauwmaanzaadjes.

Voor humane toepassing (op brood en broodjes en als vulling in brood en gebak) en diervoeding worden papaverrassen gebruikt met een laag gehalte aan opiaten. Maanzaad bevat nog wel sporen van de actieve stoffen en opiaten, maar kan veilig worden gegeten. Het is dan ook niet verwonderlijk dat maanzaad rustgevendende eigenschappen heeft.... En dus uitermate geschikt om onrustige tentoonstellingsvogels wat te kalmeren. Kan echter ook de zang afremmen. Niet te veel verstrekken omdat blauwmaanzaad stoppend werkt op de ontlasting. Toepassing in voeders voor kanaries en Europese vogels.

Herkomst: Hongarije.

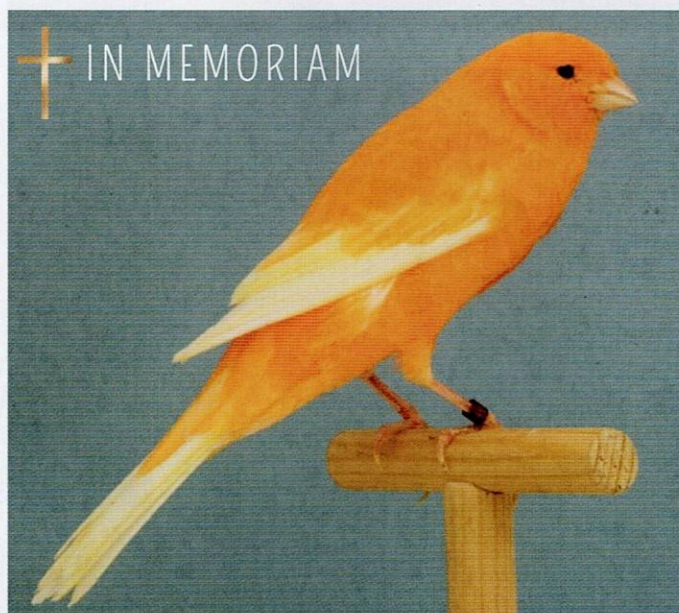
Humaan: opium wordt gewonnen uit de onrijpe zaaddoos van de *Papaver somniferum*. Die zaaddoos wordt ook wel de slaapbol genoemd. Door een snee te maken in de zaaddoos stroomt

er melksap uit. Wanneer dit melksap wordt ingedroogd ontstaat er een harde, bruine substantie: opium.

Opium wordt gebruikt als drug, maar dat is lang niet het enige. In opium zitten allerlei alkaloiden. Dat zijn stikstof bevattende stoffen die een bepaalde werking hebben op het menselijk lichaam. De meest bekende alkaloiden in opium zijn morfine, codeïne, thebaïne en noscapine. Van deze alkaloiden worden bijvoorbeeld weer medicijnen als oxycodon of drugs als heroïne gemaakt. Alle stoffen die uit opium worden geëxtraheerd worden ook wel opiaten genoemd.

Gemiddelde waarden:

Vocht	12,8%
Ruw eiwit	20,2%
Ruw vet	41,5%
Koolhydraten	4,2%
Ruwe celstof	20,5%
Calcium	0,16%
Fosfor	0,08%

Gerard Koenderink

Ons bereikte het droevige bericht dat ons Lid van Verdienste Gerard Koenderink op 16 februari 2026 op 78-jarige leeftijd is overleden.

Gerard was een liefhebber van vogels en kweekte met succes Yorkshire en Parijse Frisé kanaries. Hij was tot de samensmelting van de twee vogelbonden een gevraagd keurmeester bij de ANBvV.

Onze gedachten zijn bij zijn familie en dierbaren.

Namens het NBvV Hoofdbestuur

Papaverplant

Keurmeester 185

Het zijn, zoals dat heet, uitdagende tijden. De kweek zal in de meeste hokken alweer vol op stoom zijn, geringde jongen vliegen uit. Op het moment van dit schrijven (begin maart) lijkt het wat betreft het opheffen van het verzamelverbod de goede kant uit te gaan. Het ziet er naar uit dat onze vogels rond deze tijd (half april) weer verzameld mogen worden.

Louis van Kelckhoven

De Technische Commissies doen hun best om de opleidingen zo goed mogelijk door te laten gaan. De NBvV kent drie Technische Commissies: Kleur- en Postuurkanaries, Zangkanaries en Tropen en Parkieten. Deze commissies gaan over de veren; de vaktechnische inhoud, scholing en bijscholing; alles wat een keurmeester moet weten om zijn of haar werk te kunnen doen.

De voorzitters van de TC's hebben uit hoofde van hun functie zitting in het bestuur van de Keurmeestersvereniging (KMOV). Dat wordt als overkoepelend orgaan geacht op het grote geheel te letten.

Dit jaar verzorgt de Technische Commissie Kleur- en Postuurkanaries een opleiding voor aspirant-postuurkeurmeesters. De Technische Commissie Tropen en Parkieten heeft een zestal aspiranten in opleiding. Zolang het verzamelverbod van kracht blijft kunnen docenten uit hun eigen collectie een aantal vogels met hetzelfde kweeknummer meenemen. Een aangekochte vogel met een afwijkend kweeknummer op de vaste pootring daartussen, maakt dat er verzameld wordt. Om aspirant-keurmeesters toch in de gelegenheid te stellen om kennis op te doen zijn klassikale hokbezoeken gepland. Mooie gelegenheid ook voor de betreffende eigenaar om zijn favoriete vogels en kleurslagen voor het voetlicht te brengen.

KleindierNed en de NBvV hebben de gelegenheid gekregen om op het ministerie van Landbouw Visserij Voedselzekerheid en Natuurbeheer (LVVN) onze zaak te bepleiten. Een van de punten waar onze lobby tegenaan loopt is dat het moeilijk uit te leggen is aan de overheid waarmee wij als vogelhouders bezig zijn. Welke belangen, ook financiële, daarmee gemoeid zijn. Want de combinatie vogels en kooien

roept al gauw weerstand op. Mensen associëren vogels met vrijheid en een kooi staat haaks op dat positieve gevoel. Bij wedvluchten met postduiven kan het publiek zich nog wel iets voorstellen. Met wat goede wil zouden we het zelfs als cultureel erfgoed kunnen bestempelen. Dat wordt met, om maar wat te noemen, zangkanaries al veel moeilijker.

Wanneer de beperkende maatregelen zijn ingetrokken ontslaat dat ons niet van de verplichting om onze liefhebberij actiever te promoten. Laten zien waar we mee bezig zijn. Uitdragen dat vogels houden verbindt en mensen actief houdt. Alleen door te zorgen dat de buitenwacht meer kennis van onze liefhebberij krijgt voorkomen we in de toekomst rigoureuze maatregelen als verzamelverboden voor alle vogels.

BONDSMEDEDELINGEN

Bondsmededelingen april 2026

VAN HET BONDSBUREAU

Een dringend verzoek aan alle verenigingsbesturen om hun gegevens actueel te houden/maken in de ledenadministratie. Bestuursleden dienen lid te zijn van de NBvV.

VAN DE KEURMEESTERSVERENIGING

Tropische vogels en parkieten

- P. Dullaard uit Bergschenhoek heeft een nieuw mailadres en is op zijn mobiel te bereiken.
- J. Zwart uit Menaldum is nu ook EE keurmeester.
- R. Buisman uit Kollum is gestopt als

keurmeester per 1-1-2026.

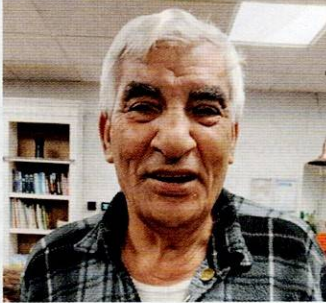
- L. Polane uit Oude Wetering heeft een nieuw mailadres.

Kleur en Postuurkanaries

- W.A. Wijkhuizen uit Hardegarijp is nu ook EE keurmeester.

DISTRICT ZUID-HOLLAND

Vogelvereniging De Kleurkanarie (H02) heeft een aantal jubilarissen mogen huldigen, waaronder de heer A. Quanane die 50 jaar lid is van de NBvV. Foto A. Quanane.

Vogelvereniging 't Sijsje te Nieuwveen heeft drie leden mogen huldigen die 60 jaar lid zijn van de NBvV. De jubilarissen zijn de heren Tinus Spekman, Dirk van Leeuwen en Koos van Leeuwen. Tinus Spekman is de huidige voorzitter, hij is lid van 't Sijsje vanaf het begin in 1970, dus 56 jaar. Hij kweekte tot vorig jaar kanaries en heeft in zijn carrière twee keer het Bondskruis gewonnen. Eén keer in Langeraar en één keer in Nieuwveen. Tinus is 29 jaar bestuurslid, waarvan 23 jaar voorzitter. Hij heeft 56 jaar deel uitgemaakt van de tentoonstellingscommissie en heeft dus tentoonstellingen meegemaakt bij Café Leliveld, De Mettenburcht en de Wens. Vele jaren draaide hij aan het Rad van Avontuur tijdens de tentoonstelling. De lo-

tjes werden verkocht door zijn vrouw Riet. Tinus heeft ook heel veel uren gestoken in de bouw van ons clubgebouw De Wens. Als extra willen we noemen, dat hij voor de club een echte verbinder is. Behalve een goed voorzitter, is hij vooral een echte verenigingsman. Veel dank! Tegelijk met Tinus is de speld voor 60 jaar lid uitgereikt aan Dirk van Leeuwen. Hij is 31 jaar lid van 't Sijsje. Dirk heeft kanaries en zebra-vinken. En soms tropische vogels. Ook is hij zeven jaar bestuurslid geweest en was in die tijd beheerder van de bar. Altijd gesteund door zijn vrouw Tinie. Op vergaderingen, de tentoonstellings- en feestavond zorgde Dirk voor ons natje en droogje. Onze dank. Ook Koos van Leeuwen krijgt de Speld voor 60 jaar lid. Door omstandigheden konden we die nog niet uitreiken. Foto v.l.n.r. Dirk van Leeuwen en Tinus Spekman.

DISTRICT NOORD-BRABANT OOST

Op 8-1-2026 heeft vv de Goudvink Bergeijk (B08) via onze voorzitter de oorkonde en een speld van de NBvV uitgereikt aan de heer Piet Gijsbers vanwege zijn 50-jarig lidmaatschap van de NBvV en voor zijn 50 jaar als bestuurder van vv de Goudvink. Wij als vereniging zijn erg trots op zulke leden die altijd klaar staan. Piet verzorgt de website van onze vereniging en is onze materialenman, en TT-se-

cretaris wij als vereniging hopen nog vele jaren op Piet te mogen rekenen.

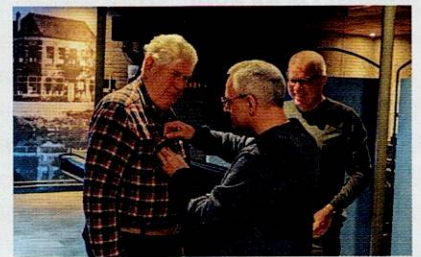
DISTRICT LIMBURG

Tijdens de 26ste Nationale tentoonstelling op 25 oktober jl. is dhr. Ger Reinders gehuldigd met zijn 50-jarig lidmaatschap van Volière Vereniging De Huisvriend (R37), Rothem-Meerssen. Ger Reinders heeft altijd zeer verdienstelijk postuurkanaries gehouden. O.a. Border, Fife Fancy, Norwich en de laatste jaren heeft de Scotch Fancy zijn grootste aandeel. Ger heeft ook jaren meegewerkt in de TT-commissie van de vereniging. Foto v.l.n.r. voorzitter Jo Timmers en Ger Reinders.

DISTRICT DRENTE

Tijdens de feestmiddag van Vogelvereniging Ons Genoegen (N01) te Nieuw Amsterdam gehouden op 25 januari 2026 werd dhr. J. Eising gehuldigd omdat hij in 2025 maar liefst 50 jaar lid was van de NBvV. Hem werd de bij dit jubileum behorende jubileumspeld uitgereikt door Richard Jeuring voorzitter van Vogelvereniging Ons Genoegen. De heer J. Eising is vooral actief als kweker van grote parkieten. Foto v.l.n.r. de heren J. Eising en R. Jeuring.

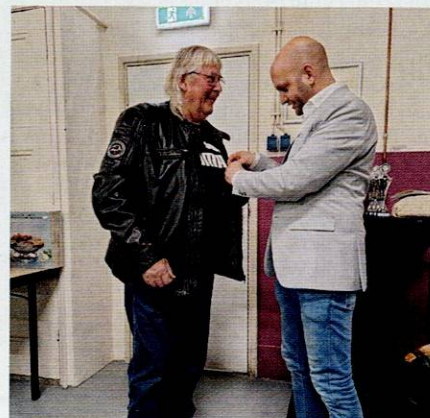

DISTRICT GELDERLAND

Dit jaar viert Vogelvereniging De Vriendschap Heerde (H62) een bijzonder jubileum: Geert Knecht is al 50 jaar actief lid van onze vereniging. Toen Geert destijds in Heerde kwam wonen, sloot hij zich direct aan bij De Vriendschap. Wat begon met het kweken van rode kanaries – waarmee hij meteen al mooie resultaten behaalde - groeide uit tot een indrukwekkende carrière als wedstrijdkweker van parkieten. In de afgelopen decennia wist Geert talloze kampioenen te kweken. Zijn vogels behaalden prijzen op verenigingsniveau, in de kleine en grote kring, binnen het district, op Neder-

landse kampioenschappen én zelfs op wereldkampioenschappen. Daarmee heeft hij niet alleen naam gemaakt binnen onze vereniging, maar ook ver daarbuiten. Naast zijn successen als kweker is Geert bovenal een echte verenigingsman. Elk jaar, zodra de voorbereidingen voor onze tentoonstelling in november beginnen, staat Geert klaar. Van de opbouw tot aan de laatste afsluitende werkzaamheden: Geert is er altijd bij en toont een betrokkenheid waar wij als vereniging enorm dankbaar voor zijn. Met zijn inzet, kennis en enthousiasme is Geert al vijftig jaar een steunpilaar voor De Vriendschap. Wij feliciteren hem van harte met dit prach-

tige jubileum en danken hem voor zijn onvermoeibare inzet voor onze vereniging. Foto v.l.n.r. Geert Knecht en wethouder W. van Ommen.

Jubilea

Jubilarissen 25 jaar

E. Rozendaal en G. van Veldhuizen, afd. Veldhuizen (V32); A.A. van Gladbeek en A.S. D. de Nooijer, afd. Arnhem (A09); Y. van Duinen, afd. Dokkum (D19); T. van der Graaf, afd. Groot-Ammers (G16); C.M. Veenbrink en T. Markwat, afd. De Kwakel (U09); C. J. Looyen en E. Rozendaal, afd. Putten gld (P09); Th. Vugts, afd. Haaren (H20); G. van Steenberg, afd. Aalst (A06);

Jubilarissen 40 jaar

A.J. van Bruchem, afd. Ameide (A20); A.L. van de Ketterij en P.J.R. Schets, afd. Arnhem (A09); C. Ambachtsheer, afd. Groot-Ammers (G16); M. vd. Jagt en V. Pieterse, afd. De Kwakel (U09); R. Stubenitsky en D. Jonkman, afd. Nieuw Amsterdam (N01); P. Peijs, afd. Gilze (G08); L. van Beek, E. Boute, A. vd. Pol, J. Engelder en R. Tiggelaven, afd. Putten gld (P09); G. Rijpkema, afd. Joure (J01); R.H. Claasz Cockson, Harlingen (VL);

Jubilarissen 50 jaar

T. Craemers, Bruchem (VL); P. Gijsbers,

afd. Bergeijk (B08); A. Quane, afd. Den Haag 2 (H02); J. Eising, afd. Nieuw Amsterdam (N01); C. Peijs, afd. Gilze (G08); G. Knecht, afd. Heerde (H62); R. Geurts en R. van Norden, afd. Putten gld (P09);

Jubilarissen 60 jaar

D. vd Brink, afd. Putten gld (P09); T. Spekman, afd. Nieuwveen (N41);

Jubilarissen 65 jaar

J.A.C. Verwey, afd. Den Haag 2 (H02);

Overledenen

J. Schlicher uit Geleen was er lid van V.V."De Rietvink", afd. Geleen 2 (G31);

H.J.M. van Loon, 's-Hertogenbosch (R11); R. Dressenes, Almelo (A15); R. Conde, 's-Gravenhage (H02); F.J.A. Pijnen, Ossendrecht (H15); J. A. Geurtsen, Tiel (T07); A.B.J. Quaden, Wessem (456); E. Heyt, Klaaswaal (S06); J.S. Vendrig, Montfort (Y01); M. van der Rijt, Best (B09); J. van Oosten, Zwijndrecht (D05);

C. den Engelsman, Middelburg (D21); J.H.J. v/d Ven, Erp (E32); A.B.M. v.d. Poel, Hazerswoude-Dorp (G32); C.A.M. van Hees, Utrecht (219); I.J. Goedhart, Oud Zuilen (219);

J.S. Vendrig, Montfort (M35); D. van Vliet, Ter Aar (N41); J. G. van den Ende, 's-Gravenzande (W03);

C. Veldkamp, Alphen a/d Rijn (B05); H.M.M. Helm, Sint-Michielsgestel (V18); B. Bos, Zwartemeer (Z23); G.R. van Rossum, Zwolle (Z07); P.J. Westerholt, Vlaardingen (V04); P. Butterman, Apeldoorn

(A12); J. Boersma, Leeuwarden (L25); W.T.M. Reinders, Wierden (W25);

Wij wensen alle nabestaanden veel sterkte bij het verwerken van het verlies.

ERELEDEN

L.M.G. Bertina, C. van Elven, R. Grefhorst, J. Heesakkers, H.P.G.M. van Hout, J.A.M. Kerkhof, T.J. Koenen, C.G. Maandag, S. Munniksma, K. Snijder, D.A. Verburg, H.K. v.d. Wal, C.W. Westland, W. Zijlstra.

LEDEN VAN VERDIENSTE

E.B.A. Berns, T. Bielderma, K. Bink, B. Bosch, H. Branje, A. Castermans, R. van Dijk, A.J. Gerritsen, A. Gort, P. Hagenaars, B.A.M. Horsting, A.J. Houtkooper, H.F.M. Jansen, J.M.C. van Kempen, Th. Van Kollenburg, J. Kreijveld, C.H.M. van der Linden, C. van Lunteren, A. van Mingeroot, A.P.F. van Niel, P. Ooijen, C. van Oosterhout, J. Perdon, M.J. Schout, R. Steenbakkers, H. Suichies, W.G. Theloosen, W.A. Tolman, P. Ubachs, H. de Vos, J. Wijnhoven, H. Wouwenaar.

HOOFDBESTUUR

Voorzitter: Albert Zomer, tel. 06-15318939, E-mail: albertzomer1958@outlook.com

Secretaris: Raymond Berghouwer, tel. 06-11793194, E-mail: secretaris@nbvv.nl

2e voorzitter: Rick Oudenampsen, tel. 06-22101101, E-mail: info@oudenampsen.com

Penningmeester: Sjaak van Bennekom, tel. 035- 6562027, E-mail: jjvanbennekom@hetnet.nl

Penningmeester a.i.: Simon de Haan, tel. 06-48062098, E-mail: vogelhaan@kpnmail.nl

Bestuurslid: Rob Kristel, tel. 06 46140291, E-mail robkristel@kpnmail.nl

Bestuurslid: Guido Ariessen, tel. 06-51014241, E-mail: gariessen@hetnet.nl

VERTROUWENSPERSOON

Gerrit Houwen, tel. 0478-562462, e-mail gerrit.houwen@hccnet.nl

SECRETARIAAT KEURMEESTERSVERENIGING

Henk Jansen, tel. 06-19931488, E-mail: secretariaatkmv@hotmail.com

BONDSBUREAU

Bezoekadres: Aletta Jacobsstraat 4, 4623 ZB Bergen op Zoom.

Postadres: Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom.

Telefoon: 0164-235007

E-mail: info@nbvv.nl

Internet: www.nbvv.nl

Het bondsbureau is op werkdagen geopend van 8.30 tot 12.30.

Uitgebreide contactinformatie vindt u op onze website www.nbvv.nl

COLOFON

Colofon

UITGEVER

'Onze Vogels' is het maandelijks tijdschrift van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Een organisatie van vogelliefhebbers met ca. 17.000 leden. De NBvV is opgericht in 1933. De totale oplage van Onze Vogels bedraagt 19.000 exemplaren.

Het tijdschrift wordt toegezonden aan leden, verspreide leden en binnen- en buitenlandse abonnees. Men wordt lid van de NBvV door zich aan te sluiten bij een van de circa 450 plaatselijke verenigingen van de bond. Ook bestaat voor iemand die principieel geen lid wenst te worden van een afdeling/vereniging om verspreid lid te worden van de NBvV. Een verspreid lidmaatschap kost voor 2026 € 44,- per jaar (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd).

ABONNEMENTSPRIJZEN 2026

Nederland € 34,- per jaar (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd). België € 40,-, Priority-post naar alle andere landen € 100,-. Verspreid lid buitenland: bovenvermelde bedragen met € 10,00 verhogen. Het abonnementsjaar loopt van 1 januari tot en met 31 december.

ADRES

NBvV, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom tel. 0164-235007 (bereikbaar tussen 08.30 en 12.30 uur), e-mail: info@nbvv.nl, website: www.nbvv.nl

Bankrekeningen: ABN AMRO bank, IBAN: NL55ABNA0468959262 (BIC: ABNANL2A) - ING bank: IBAN: NL96INGB0001148324 (BIC: INGBNL2A) t.n.v. Ned. Bond van Vogelliefhebbers.

De NBvV staat ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda onder nummer 40280824.

REDACTIE

Hoofredactie: Henk Branje – te bereiken via E-mail: hbranje@icloud.com

Redactieadres: per adres Bonds bureau NBvV, t.a.v. redactie Onze Vogels – zie bovenstaand.

ZAKELIJKE ADVERTENTIES

Tarieven en deadlines voor zakelijke advertenties zijn te verkrijgen via het bondsbureau te Bergen op Zoom.

VERANTWOORDELIJKHEID

De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is niet verantwoordelijk voor de gepubliceerde advertenties en kent geen verplichting tot het opnemen van advertenties. De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de NBvV geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Overname van artikelen, illustraties, foto's of gedeelten daarvan is zonder schriftelijke toestemming niet toegestaan.

VORMGEVING: Ingrid Hubers

DRUK: Muller Print & Sign - Amsterdam

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd in de tweede volle week van de volgende maand.

BEÏNDIGING LIDMAATSCHAP:

Afdelingsleden kunnen, indien gewenst, hun lidmaatschap beëindigen middels opzegging bij de vereniging waar zij lid zijn. Dit kan per kalenderjaar. Het lidmaatschap voor verspreide leden is per kalenderjaar opzegbaar. Verspreide leden kunnen hun jaarlidmaatschap telkenmale per 31 december opzeggen via het Bonds bureau.

Groene kardinaal *Gubernatrix cristata*

© Iggino van Bael

april

De groene kardinaal (*Gubernatrix cristata*) is een prachtig gekleurde forse zangvogel uit Zuid-Amerika. Het zijn redelijk sterke vogels die 's winters toch het liefst vorstvrij gehuisvest moeten worden.

Er is een groot verschil tussen de pop en de hier afgebeelde man. De pop is voornamelijk grauwgroen van kleur maar heeft net als de man een forse kuif.

Het voer kan bestaan uit een mengeling voor tropische vogels. Daarnaast eivoer en levend voer (meelwormen, buffalowormen, pinkies).

In de kweekperiode kunnen de vogels erg fel worden. Hier dient u rekening mee te houden bij het bevolken van een eventuele gezelschapsvolière. Het beste kunt u echter een koppel apart

huisvesten in een ruime volière die goed beplant is. Als nestgelegenheid kan men de vogels open nestkasten (groter formaat) of halfopen mandjes aanbieden. Nestmateriaal kan bestaan uit kokosvezel, sisal, droog gras, mos.

Het legsel bestaat uit 2-4 eieren en wordt in 13-14 dagen uitgebroed. Houd tijdens het broedproces het mannetje in de gaten; dit kan ooit behoorlijk fel worden. Hetzelfde geldt wanneer er jongen zijn. Mogelijk moet u de man dan apart plaatsen (in het zicht van de pop) totdat de jongen geringd zijn. Daarna kunt u de man weer terugplaatsen, maar ook dan in het begin goed in de gaten houden. Net als bij soortgenoten uit de kardinalenfamilie vliegen de jongen erg vroeg uit: na zo'n veertien dagen. Ze zijn dan nog behoorlijk onbeholpen en kunnen overal tegen aan vliegen. Hier dient u reke-

ning mee te houden bij de inrichting van de volière. Na zo'n drie weken zijn de jonge vogels zelfstandig en dienen ze bij de oudervogels weggehaald te worden omdat het mannetje dan agressief zou kunnen worden tegenover de jonge mannen.

Meer informatie kunt u vinden in kweekverslagen die eerder in 'onze vogels' zijn verschenen:

Maandbladen: 1989, pagina 1168; 1985, pagina 555; 1995, pagina 510

Oude maandbladen kunt u vinden op de site van de NBvV: hoofdmenu – Actueel – multimedia – onze vogels.

Redactie

"DE VOGELWERELD" A.O.B. Jaarabonnement 2025

Voor de Nederlandse liefhebber heeft de AOB een **speciale aanbieding!** <https://aobbel.be>

Voor slechts € 42 per jaar ontvangt u ons tijdschrift per post en digitaal. Voor slechts € 20 per jaar enkel digitaal.

Speciaal voor jullie heeft het bestuur van de A.O.B. een speciale regeling uitgewerkt. Nederlandse vogelliefhebbers kunnen voortaan, door slechts € 42 te storten op het rekeningnummer BE05 7350 5552 1875 (bic: KREDBEBB) een jaar lang ons tijdschrift ontvangen, per post en digitaal. (Slechts voor € 20 als u kiest voor enkel het digitale maandblad)

Gelieve naam en volledig adres te vermelden bij de betaling, alsook te mailen naar heidi.cosemans@gmail.com
"DE VOGELWERELD" verschijnt 11x per jaar, 10x op 48 blz. (+ 1 extra bijlage ringenreglement) en 1x op 64 blz.

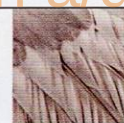

GENDIKA

LABORATORIUM VOOR
GENETISCH ONDERZOEK

Vogels

Duiven

Dieren

Al meer dan 20 jaar gespecialiseerd in DNA onderzoek

Geslacht Ziekte Verwantschap Soorten

Voor informatie bel (+31) 0598-619343
of ga naar www.gendika.com

KBOF DE WITTE SPREEUWEN

Het meest gelezen Belgisch Ornithologisch tijdschrift, pagina's boordevol informatie over onze vogels! Het tijdschrift dat U maandelijks ontvangt en tevens digitaal kan lezen op pc, gsm, tablet.

Voor een jaarabonnement in Nederland gireert u € 41 via een Europese overschrijving bij de KBC bank.
IBAN rekeningnr. BE33 7330 0642 3046 en BIC code = KREDBEBB t.a.v. KBOF - Vergeylen Paul, Dendermondsesteenweg 110 D te BE 9290 Overmere.

Inschrijvingen en inlichtingen bij Achten Paul,
Everslaarstraat 78, BE 9180 Lokeren, België.

E-mail: ledenadministratie@kbof.be

Via onze website: <http://www.kbof.be>
kan U gratis een proefnummer inzien!

www.tauros-diagnostik-shop.de

vanaf 9,50 €

aanmelden bestellen betalen opsturen resultaten

M. 06-51145525

info@volierebouwsaman.nl | www.volierebouwsaman.nl

Voor al uw vogelbenodigdheden

WIM VAN DE LUSTGRAAF

www.wimvandelustgraaf.nl

Quiko® Bianco, Classic, Special en Rusk

het bekende kwaliteitsvoer
voor kampioensvogels!

VOOR TOPKWEKERS.

beschikbaar op
amazon

Volg ons op

Bezoek onze website en download de catalogus quiko.com

Quiko® is een merk van Ardap Care GmbH | Franzstraße 95 | DE - 46395 Bocholt | Tel. +49 2871 2487-0 | info@ardapcare.com